

Foto: Majtija Brodnjak

Življenje je ...

Življenje je leča,
skozi jo gledam v svet.
Življenje je glas, ki ti pravi:
veš, vredno je živeti!

Življenje je vreča, radosti polna.
Življenje je vonj, ki po cvetju diši.
Življenje je gneča mnogih stvari.
Naj življenje bo večno in srečno,
za vse živeče ljudi.

Klara Kodrič, 8. b

UVODNIK

Čas, ki je minil od naše zadnje praznično zapolnjene številke, smo pridno izkoristili in bili tudi tokrat v uredništvu precej dejavni in delovni. Mesec maj in junij sta bila zapolnjena z mnogimi prireditvami, ki jih občina in društva pripravijo. Bili smo dejavni tako na športnem kot na kulturnem področju. Ogleдали smo si lahko dejavnosti v Športnem parku Bukovci (Korantov pokal), se udeležili koncerta zbora Glasis in koncerta MoPZ Markovci. LD Markovci je obeležila 70 let svojega delovanja, v Novi vasi pa je tradicionalno potekala košnja na star način in blagoslov konjev, traktorjev, mehanizacije in kmetov.

Letos je 25. junij za nas še posebej pomemben, saj je naša država praznovala četrto stoletje od svoje ustanovitve. Za vse nas je to velik praznik oziroma bi moral biti. Prav je, da ga praznujemo navzven, tako, da pokažemo pripadnost svoji državi in to, da smo ponosni na izpolnitev sanj naših prednikov. Vsak narod se mora dokazovati s svojo kulturo, s svojimi dosežki in svojimi sposobnostmi. Prav je, da znamo ohranjati izročilo svojih prednikov in tako graditi svojo prihodnost. To velja tudi za našo lokalno skupnost. Čutiti moramo pripadnost temu kar nam je dano oziroma temu, kar imamo. Leta 1991 je slovenska skupščina sprejela Deklaracijo o neodvisnosti Slovenije in Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. 25. junija zato Slovenija praznuje dan državnosti. Svojo državnost smo utemeljili s plebiscitom 23. decembra 1990, ubranili pa smo jo z osamosvojitveno vojno, potem, ko smo razglasili neodvisnost. V čast in spomin na ta dogodek je tudi v naši občini bila skrbno pripravljena in izvedena proslava z naslovom Srečno, mlada Slovenija!. Zahvala vsem, ki so jo skrbno pripravili in soustvarjali.

Sama pa vam prav tako zaželim srečno, saj z naslednjo številko izidemo v mesecu septembru. Do takrat pa si naberite novih moči, uživajte na soncu (upam, da ga bomo imeli), ohladite se, bodisi na morju, v toplicah ali pa kar v domači senci. Kjerkoli že boste preživeli poletje, svoje proste dni, naj vam bo lepo. Imejte se radi.

Irena Pukšič, urednica

Drage učenke in učenci, prijetne počitnice vam želimo!

Foto: Ivan Golob

Tradicionalna 15. košnja na star način v Novi vasi in praznovanje sv. Izidorja

V soboto, 25. junija, v ranih jutranjih urah so se pri Gasilsko-vaškem domu v Novi vasi začeli zbirati kosci. Bilo jih je kar 47, med njimi tudi trije prav mladi fantiči. Pridne gospodinje so v tem času že pripravljale pogače v krušni peči in vse potrebno za dopoldansko južino. Zbrane je pozdravil gospodar, spili so kozarček »ta hujdega« in se odpravili na pot proti bližnji Dravi, kjer so jih brodarji prepeljali preko reke Drave v Šturmovce. Okoli osme ure so brodarji prepeljali na brodu tudi 30 gospodinj, ki so nesle koscem južino. Pripravile so jim kisló juho, domači kruh in pogače. H košnji trave spada tudi »trčkanje« za vse tiste, ki so na košnji prvič. To velja tako za moške kot ženske. Po južini so grabljice pograblyale travo in skupaj s kosci so jo naložili na vozove. Sledila je vožnja z vozom nazaj v Novo vas, kjer so nas čakale okusne pečenke. Sprevod je spremljalo tudi 10 članov BCS Teama, ki je pomagal pri košnji in pokosil velik del travnika.

Vsak udeleženec je v znak 15. tradicionalne košnje prejel zahvalo, kosci pa so prejeli tudi predpasnike in pušeljca za klobuk. V društvu se zavzemajo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine in s tem prenašanje na mlajše rodove. Glede na število udeležencev, ki jih je letos

Foto: Matija Brodnjak

bilo okoli 110, se nam zagotovo ni bati, da tega ne bi nadaljevali.

V nedeljo 26. junija, pa se je praznovanje v Novi vasi nadaljevalo. Novovaščani so pripravili srečanje konjenikov, voznikov konjskih vpreg, traktoristov starodobnikov in novejših vozil ter članov BCS teama. V dopoldanskem času je farni župnik Janez Maučec daroval sv. mašo za vse kmete, traktoriste, konjenike in sploh za vse, ki so na kakršenkoli način povezani z delom na zemlji. V popoldanskem času so nadaljevali s parado vozil, ki se je vila po vasi in skozi prireditveni prostor. Najprej so se predstavili naši najmlajši traktoristi iz vasi, ki jih je bilo zelo veliko, kar zopet pomeni, da se za prihodnost kmetovanja v Novi vasi ni bati. Sledili so jim konjeniki, vozniki s konjskimi vpregami,

Foto: Mihaela Kukovec

traktoristi, predstavniki oldtajmerjev motornih vozil in avtomobilov. Obred blagoslova sv. Izidorja in vse mehanizacije, ki je bila postavljena na travniku za vaškim domom, je opravil farni župnik Janez Maučec. S svojim obiskom je krajane Nove vasi tudi letos počastil župnik Janez Furman. Povedal je, da se s ponosom vrača v Novo vas, kjer ljudje vedo,

kaj pomeni biti kmet, kaj pomeni delati, imeti odnos do zemlje in drug do drugega. Nedeljsko popoldne je bilo kulturno obarvano in hkrati z zavedanjem, kako pomembno je, da ohranjamo stare običaje in s tem dajemo zgled mladim in mlajšim generacijam saj »Kdor pozabi ali uniči svoje korenine, ne bo mogel več rasti«, pravi keltski pregovor.

Ksenija Kolednik

Foto: Matija Brodnjak

Foto: Matija Brodnjak

Foto: Mihaela Kukovec

Foto: Mihaela Kukovec

Foto: Mihaela Kukovec

Foto: Matija Brodnjak

Drava Festival 2016

Med 10. in 19. junijem je v, na in ob reki Dravi potekal prvi Drava Festival. Reka Drava in njene brežine s svojo raznolikostjo, številnimi naravnimi dragocenostmi in zavarovanimi območji narave ponujajo prostor za aktivno in zdravo preživljanje prostega časa. V sklopu festivala so se obiskovalci lahko po reki spustili s čolni, kolesarili po Dravski kolesarski poti, se sprehajali na dravskih nabrežinah in se ob tem izobraževali (vodeni sprehodi), okušali kulinarčne izdelke iz krajev, ki živijo v sožitju z najbolj vodnato reko pri nas. Prav tako je bil možen ogled gradnje splavov, ogled razstave Drava – vez našega prostora in vode, predstavitev monitoringa ptic na Ptujskem jezeru, strokovna delavnica Drava povezuje ...

Aktivnosti so se vile vzdolž reke vse od Dravograda do Središča ob Dravi. Tudi naša občina Markovci je sodelovala na festivalu, in sicer z vožnjo s šifami (ladjami) in konjsko vprego čez reko Dravo

v Krajinski park Šturmovci in s podeželskih piknikom. V aktivnosti se je vključilo Turistično društvo občine Markovci, ki je datum aktivnosti iz 18. prestavilo na 26. junij in se združilo s Konjeniškim društvom Nova vas pri Markovcih in tradicionalno košnjo na star način, ki je potekala isti dan.

Reka Drava je za našo lokalno skupnost reka velikega pomena. Župan Milan Gabrovcec je ob tem povedal: »Načrti so veliki. V prvi vrsti vidim velik potencial na jezeru, pri razvoju turizma. Že nekaj časa tli ideja (idejna zasnova je že narejena) o regatnem centru, ki bi ga zgradili v neposredni bližini zabovskega športnega parka. Želimo tudi zgraditi kamp in v sklopu tega nekaj mest za avtodome. Da imamo že nekaj let dokaj urejeno kolesarsko in konjeniško pot, pa je že znano. Turizem je ena najbolj donosnih gospodarskih panog, zato menim, da je prav Drava tista, ki ga lahko spodbudi.«

Alenka D. Rožanc

Vaški aktiv podeželskih žena Nova vas

Občina Markovci se lahko pohvali s široko paleto različnih društev. V Društvo podeželskih žena občine Markovci spada tudi aktiv iz Nove vasi pri Markovcih - Nagošejnc.

Aktiv šteje kar 41 aktivnih članic, kar pripomore k temu, da smo zelo dejavne in aktivne na različnih področjih. Naša vas je znana po tem, da smo ljudje med seboj zelo povezani, saj se zelo radi družimo ter poveselimo. Članice društva se srečamo večkrat letno, saj smo dejavne pri skoraj

vseh prireditvah naše vasi in tudi občine. Ker nas družijo podobni interesi, zanimanja in aktivnosti, smo dejavne na različnih področjih. Tako se dobivamo vsako sredo, kjer se preizkušamo in urimo v ročnih spretnostih v prostorih vaške gasilskega doma. Naša druženja so produktivna skozi celo leto, saj nas prve aktivnosti čakajo že pred pustom, ko izdelujemo papirnate rože za duhe. V času pusta organiziramo tudi ples v maskah, kjer se skupaj z ostalimi vaščani poveselimo in

zapešemo. Z aktivnostmi nadaljujemo za praznik ob materinskem dnevu; izdelujemo tudi adventne venčke, pohvalimo pa se lahko tudi z adventnim venčkom, ki ga izdelamo za farno cerkev. Naš največji praznik je v mesecu juniju, ko nas čaka tradicionalna košnja v Šturmovcih. Brez dobrih slastnih jedi, šturmovske pogače, ki jo pripravijo žene iz našega aktiva, košnja prav gotovo ne bi bila to, kar je danes. Že naslednji dan nas čaka prireditev, praznik sv. Izidorja in praznik traktorjev, starodobnih vozil, konjenikov in bcs kluba, kjer smo aktivne in delovne skozi ves dan. Ob našem vaško-gasilskem domu imamo tudi prizidek, kjer so nam zgradili krušno peč, iz katere večkrat zadiši po ra-

znih dobrotah. Tam se zelo rade družimo, poveselimo in kaj spečemo. V društvu smo žene s srcem in dušo, ne moremo in ne smemo pa pozabiti, da nas je lansko leto mnogo prerano zapustila naša predsednica Ivanka Bezjak. Njene pridne roke in dobro srce so omagale ravno v kotičku, kjer je bila najraje. Čas gre naprej in tako preostale članice pridno, aktivno sodelujemo, pomagamo pri ohranjanju društva in si želimo, da bi naslednji rodovi nadaljevali naše delo tudi v prihodnje. Z vestnim delom in dobro voljo, predvsem pa z ljubeznijo do tradicije jim dajemo zgled in spodbudo za naprej.

Dober tek vam želimo nagošejnske kuharice.

»V društvu smo z dušo in srcem,« pravijo Novovaščanke.

ŠTURMOVSKA POGAČA

Testo: 50dag ostre moke, pol kocke kvasa, 5 dag margarine ali olja, 1 jajce, ščepec soli, mleko po potrebi

Nadev: 1kg nepretlačene skute, kislja smetana, 2 jajci, 2 vanilijeva sladkorja, sladkor po okusu in ščepec soli

Zamesimo testo, pustimo počivati, razvaljamo kar se da na tanko, namažemo z nadevom in zavijemo dva- do trikrat. Pekač namažemo z mastjo in pogačo položimo po dolžini pekača. Po vrhu jo namažemo s smetano, ki ji dodamo jajca. Pogačo pečemo pri 200 stopinjah, dokler ni lepo zapečena po vrhu (približno 45 min). Postrežemo jo lahko tudi s posipom mletega sladkorja.

OCVIRKOVICA

TESTO: 60 dag krušne moke, 2 dag kvasa, 2-3 dcl mlačne vode, 1-2 dl belega olja.

Testo pustimo vzhajati pol ure. Razdelimo ga na dva dela in nato razvaljamo v okrogel model. Rastopimo zaseko, pomažemo jo po testu in jo damo v krušno peč, da se lepo zapeče.

Nevihta nas tudi tokrat ni obšla

Minilo je pet let, ko smo bili deležni velikih poplav v naši občini in širše. V tem letu nas je narava spet kaznovala. Prvič v začetku pomladi, ko je vse čudovito cvetelo in brstelo, je udarila pozeba. 23. maja je nad našimi kraji spet bila huda ura, močan veter s točo med dežjem. Neurje je našim občanom povzročilo

veliko težav. Naši vrli gasilci, županova vojska je bila v trenutku na vseh krajih dogodkov, ki jih je bilo tistega večera po celotni občini 24. Po podatkih so nekateri gasilci odhiteli na pomoč, doma pa pustili odkrite strehe, prav tako so pustili odkrit gasilski dom stojnski gasilci ter odhiteli pomagat vaščanom. Ob

tem naj se kot poveljnik CZ vsem še enkrat zahvalim. Najhuje je bilo v Stojncih, saj so gasilci morali posredovati kar na

Foto: Patricija Majcen

Uničen pridelek na enem izmed vrtov

Foto: Patricija Majcen

Salonitna plošča, ki je odkrila eno od streh, je takole pristala v fasadi.

Foto: Patricija Majcen

Prizadeti del gospodarskega poslojja v Bukovcih

Foto: osebni arhiv

O posledicah neurja zgovorno pričajo fotografije. Največ škoda je vsekakor utrpela kmetija Mihec iz Stojncev, ki prideluje zelenjavo na integriran način v pokritih prostorih in na prostem. Družini Janžekovič je to edini vir preživetja.

10. redna seja Občinskega sveta

V sredo, 15. junija, je bila 10. redna seja Občinskega sveta. Svetniki so po potrjevanju zapisnikov rednih, izrednih ter dopisnih sej sprejeli najprej Odlok o zaključnem računu proračuna za preteklo leto. Zatem so se seznanili s poročilom Nadzornega odbora občine o opravljenem nadzoru za proračunsko leto 2014. Največ časa so posvetili problematiki financiranja izgradnje kanalizacije in vodovoda v Novi vasi pri Markovcih. V proračunu so namreč predvidena sredstva iz Sklada za regionalni razvoj. Po zadnjih informacijah so sredstva za tovrstno investicijo vprašljiva oz. jih vsaj v letošnjem letu še ne bo, zato so svetniki

odločili, da občina še ne bo pristopila k realizaciji investicije, dokler ne bo znana možnost sofinanciranja oz. vsaj še ne do konca tega leta. Nesmiselno in negospodarno bi se namreč bilo sredstvom že vnaprej odpovedati.

V nadaljevanju so sprejeli DIIP za projekt »Podjetniški inkubator«. Tudi s tem projektom občina čaka na neuradno obljubljeni državni razpis sofinanciranja. Soglašali so s predlogom PGD Prvenci-Strelci, da dodeljena občinska sredstva za dokončanje mansarde namenijo v nujno prekritje strehe svojega doma.

V nadaljevanju je bilo kar 14 točk premoženjsko-pravne narave. Izpostaviti velja

sklep Občinskega sveta, po katerem bo občina plačala kupnino za zemljišča, potrebna za izgradnjo krožnega krožišča po enaki ceni, kot bo plačala država za zemljišča za eno krožišče. Občina in država si namreč delita strošek nakupa zemljišč – vsaka za eno krožišče. V ta namen je država oz. ministrstvo že naročilo uradno cenitev.

Prav tako je nezanemarljiv strošek, ki ga bo občina plačala Občini Gorišnica za solastninjenje zemljišča, na katerem stoji Čistilna naprava, ki sta jo gradili obe občini. Po plačilu kupnine v višini 35.000 € bo občina Markovci postala solastnica do 1/2 in se tako vpisala v zemljiško knjigo.

Zanimiv je tudi sklep, na podlagi katerega bo občina zamenjala nepremičnino (sedanje igrišče) v Strelcih za drugo ustrežno zemljišče v neposredni bližini v lasti Darka Horvata, ki se zaveže financirati izgradnjo igrišča za roket, mali nogomet, odbojko in veliki tenis, vključno z ograjo in izgradnjo brunarice ter zgraditi nadomestno (prestavljeno) cesto.

S sklepi so svetniki podali še nekaj služnostnih pravic, soglasij k prodaji nepremičnin, o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra ter o oddaji KKS v poslovni najem.

MBK

»Če daš kulturi denar, si s tem sam storil kulturno dejanje«

V zadnjem času smo bili ponovno deležni sprememb na kulturnem ministrstvu. V 25 letih samostojnosti se je na kulturnem ministrstvu menjalo že 14 ministrov. Po menjavi Julijane Bizjak Mlakar je nov minister postal Tone Peršak, ki je ob prevzemu mandata obljubil temeljito sistemsko prenovo kulturnega modela, zakonodajo ter predvsem rešitve pri financiranju kulture. Po njegovem mnenju je ureditev kulture ostala pretežno enaka kot pred osamosvojitvijo. Sam bi si upal trditi, da postaja ureditev iz leta v leto slabša – gledano z vidika financiranja.

Po priporočilih Unesca bi za financiranje kulture morali nameniti 1,5 % BDP-ja – Slovenija ga nameni le 0,8 %. Kultura je bila gonilo razvoja slovenskega naroda ter ena najpomembnejših konstitutivnih elementov pri oblikovanju samostojne države. Ali bo 0,8 % res zadostovalo za nadaljnji kulturni razvoj?

Preden preidem na financiranje na občinskem nivoju bi želel omeniti še sofinanciranje društev preko Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (v nadaljnjem besedilu sklad). Sklad

je bil ustanovljen leta 1996 z namenom spodbujanja razvoja in ustvarjalnosti na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. Ena izmed njegovih nalog je, navedenih v temeljnem aktu, da na podlagi javnih razpisov in pozivov sofinancira kulturne projekte ter manjše investicije v prostore in opremo kulturnih društev. Zaradi zmanjševanja sredstev je sklad od leta 2013 naprej prenehal sofinancirati projekte za opremo in investicijsko vzdrževanje. Tako je društvom, od prej dveh možnih razpisov, ostal le še razpis za sofinanciranje projektov, ki so izvedeni kot prireditve, izobraževanja in strokovna usposabljanja ali založniški, filmski in video projekti. Kandidirati in pridobiti sredstva iz slednjega razpisa je zaradi množičnih prijav sedaj veliko težje.

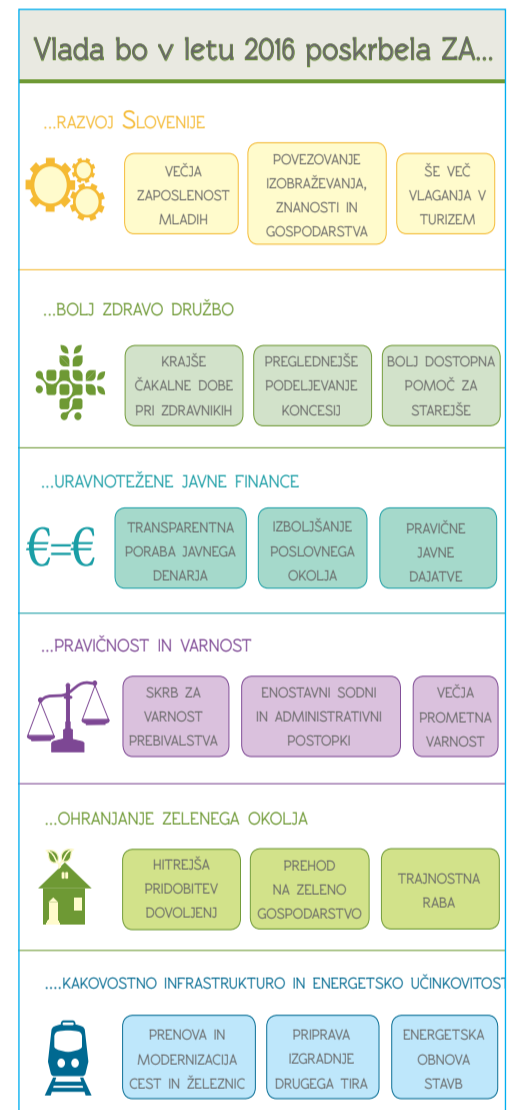
Iz težav na državnem nivoju naj preidem na financiranje kulturnih društev na območju Občine Markovci (v nadaljnjem besedilu občina), ki se vrši iz proračuna občine. V Folklornem društvu »Anton-Jože Štrafela« Markovci sem vrsto let skrbel za pripravo raznovrstnih razpisov tako na državnem kot občinskem nivoju, zato mi je to področje dokaj znano. Spodbu-

da za pisanje članka mi je bila, da predstavim dejstva, zakaj so se društvom sredstva znatno zmanjšala ne glede na njihov povečan ali zmanjšan obseg dela. Dodatno pa so me spodbudila besede, češ »kaj se pa imate vi kulturniki za buniti, saj imate vsa leta enaka sredstva«. Pa jih res imamo?

Analiziral sem sredstva, ki jih občina iz občinskega proračuna nameni preko javnega razpisa za sofinanciranje kulturnih programov. Od leta 2011 do danes so sredstva tega razpisa nespremenjena v vrednosti 40.000 evrov. Društvom se jih letno razdeli po Pravilniku o sofinanciranju programov kulturnih dejavnosti. Kot sem razbral iz Predloga lokalnega programa za kulturo Občine Markovci za obdobje 2016–2019, trenutno na področju kulture deluje 12 kulturnih društev. Od leta 2010 do danes so se v program dodatno vključila 4 novonastala kulturna društva. Iz tega lahko sklepamo, da se je tako sicer enako veliki »kolač« moral razdeliti na več društev in temu posledično vsa društva sedaj prejmejo manj denarja. V preteklosti so potekale spremembe meril, ki bi ustrežnejše razdelila denar med društvi, vendar se brez povečanja proračunske postavke ne bo rešilo nič. Vsekakor bo v prihodnje potrebno razmisliti tudi o spremembah teh meril, ki pa seveda morajo biti usklajena z največjim možnim soglasjem med predstavniki društev in občino.

Drugo zmanjšanje, kar 75 %, pa je nastalo na razpisu za izbor kulturnih projektov iz proračunske postavke oprema kulturnih društev. Leta 2011 in 2012 so sredstva na tej proračunski postavki znašala 20.000 evrov, leta 2013 10.000 evrov in od leta 2014 naprej 5.000 evrov. 12 kulturnih društev si naj torej za stroške nakupa opreme društvenih prostorov (pohištvo, računalniška oprema ...), enotnih oblačil in obuval, glasbenih instrumentov itd. razdeli 5.000 evrov? Tudi tokrat se lahko upravičeno vprašamo, ali bo 5.000 evrov na letnem nivoju res zadostovalo za opremo vseh 12 kulturnih društev.

Pisatelj Matjaž Pikalo je v reviji Sodobnost zapisal: »Dvomim, da koga sploh zanima, kako stvar z umetnikom stoji, saj se maksimalno zanimanje za njegov položaj in delo konča na točki, ko ga je treba udariti po žepu. In to je kruta resnica – da bi bilo denarja več, mora tudi umetnik več in bolje delati, da pa bi ga dobili v šah, mu je

Prednostne naloge vlade v letu 2016

treba odvzeti vse privilegije in ga sleči, saj se bo šele potem pokazalo, kaj zmore – če bo preživel, v redu, korist, četudi minimalno, bomo imeli od njega vsi, če bo propadel, tudi O.K., nič hudega, se bo že znašel, češ »umetnik mora itak trpet, če hočemo kaj od njega imet«.

Vsa kulturna društva v občini so pomembna, vsaka na svoj način in prav prizadevnost teh društev bogati kulturni program in življenje v naši občini. Kulturni program, kakršnega imamo, nam lahko zavida marsikatera občina. Denar, ki ga občina nameni kulturnim društvom, je v prvi vrsti vložen v ljudi, ti pa ga potem naprej obogatijo skozi kulturni program, ki ga izvajajo.

Naj bo ta članek namenjen predvsem predstavnikom kulturnih društev, da se s povezovanjem aktivno lotijo sooblikovanja predlogov za povečanja sredstev proračunskih postavk s področja kulture pri naslednjem proračunu občine Markovci.

Naj bo zaključna misel kar sam naslov članka: »Če daš kulturi denar, si s tem sam storil kulturno dejanje.« (Vincent van Gogh)

Peter Bezjak

Društvom in organizatorjem prireditvev

Spoštovani, ker želimo, da je dogajanje v naši občini vidno tako na **lokalni televiziji SIP TV** kot v **občinskem časopisu List iz Markovcev**, vas pozivamo, da ob organizaciji vaše prireditve obvestite tudi vodstvo SIP TV in Uredniški odbor občinskega časopisa. Žal se večkrat zgodi, da prireditve spolzi ravno zaradi slabe komunikacije in obveščanja.

Prilagamo kontaktne podatke obeh medijev:

SIP TV

Branko Veselič: 041 618 044, info@siptv.si

UREDNIŠKI ODBOR

Irena Pukšič, predsednica: 031 349 296, irena.puksic5@gmail.com ali markovski.list@gmail.com

Želimo, da dogajanje spremlja čim širši krog gledalcev in poslušalcev, zato **PRAVOČASNO** poskrbite, da bo obvestilo o prireditvi prišlo tudi v roke medijem.

Rok za oddajo gradiva za List iz Markovcev je **30. AVGUSTA 2016**. Pošljite ga na markovski.list@gmail.com. Kot ste lahko opazili, v vsaki številki objavimo tudi **PRIREDTVENIK**; čimprej nam posredujte osnovne informacije o dogodku za prihodnje mesece.

Želimo vam veliko energije in idej pri snovanju prireditvev.

SIP TV IN Uredniški odbor Lista iz Markovcev

Gremo na prireditev? Eh, ne, ne da se mi ...

Tako zelo podobno zvenijo odgovori marsikoga, ko se v poznem sobotnem ali nedeljskem popoldnevu odloča o tem, ali bo obiskal prireditev ali ne. Teh je v naši občini Markovci skozi celotno koledarsko leto kar nekaj. Še posebej okrog občinskega praznika jih na koledar vsako leto nanizamo več kot 10, sicer pa se zvrstijo v vseh štirih letnih časih, saj so velikokrat vezane na naravo in njene darove. Vse bolj se sprašujem o odnosu nas občanov do tovrstnih dejavnosti. K razmišljanju me je spodbudilo opažanje, da je na večini prireditev (obstajajo tudi izjeme), bodisi kulturni, športni, kakršnikoli drugi, obiskovalcev/gledalcev/poslušalcev le za vzorec. Še posebej na kulturnem področju se vedno znova radi pohvalimo z velikim številom pevskega sestava za tako malo občino, za kvalitetno delo godbe na pihala, za posameznike, ki se izobražujejo in so nekateri med profesionalnimi glasbeniki ... Ampak kaj nam vse to pomaga, če je na prireditvi, ko se ti posamezniki predstavijo, zgolj 15 ljudi? Povsem logična posledica je odločitev organizatorjev prireditev, da slednjega v prihodnje ne bodo več počeli, ker enostavno pade volja, elan in konec koncev tudi izguba financ. Pa boste rekli, da je z obiskom prireditve povezan tudi denar. Do neke mere se strinjam, ampak oprostite, le redke prireditve v naši občini so takšne, kjer je vstop nanjo možen z nakupom vstopnice. Zgolj dobra volja obiskovalca in predvsem ZAVEDANJE o pomenu kulture/športa in še mnogih drugih dejavnosti je tisto, zaradi česar bi naj obiskovali prireditve. Vsakdo se je že kdaj znašel v koži organizatorja prireditve, takšne ali drugačne. Vemo, da je tudi za enostavno izpeljavo dogodka potrebnih kar nekaj poti in koordinacije. Ali ni polna dvorana, ki jih v naši občini mrgoli, obiskovalcev in aplavz publike edino zadovoljstvo, ki si ga človek lahko želi? Ni potrebnega nobenega denarja, le še stisk roke s čestitko in trud ter delo sta popla-

vir: splet

Fotografija je simbolična

čana. Žal pa je zgodba (še enkrat poudarjam: z izjemami) v naši korantovi deželi drugačna. Strah pred »neobiskovalci« organizatorje sili, da dogodek organizirajo v čim manjšem prostoru, največkrat je to poročna dvorana občinske stavbe. 4000 občanov in strah, da prostor z 80 sedeži ne bo zapolnjen? To je preprosto sramota za občino! Spomnimo se samo letošnjega občinskega praznika. Ogromno je govora in hvalisanja o tem, koliko prireditev se zvrsti v 14 dneh praznika. Ja, vse lepo in prav na papirju, kaj pa realnost? Gospod župan je moral na vsaki izmed prireditev ljudi še posebej pozvati na osrednjo prireditev, kajti brez tega nekateri sploh ne bi vedeli, da osrednja prireditev obstaja! Pa saj ne, da sleherno gospodinjstvo dobi vabilo in točen urnik prireditev v domači nabiralnik .. Legendarne ljudske pevke, med katerimi najdemo tudi 90-letnico, so letos izdale novo zgoščenko. Ali se zavedamo, kakšen pomen ima to za našo prihodnost? Se zavedamo, da smo na zgoščenki ohranili zgodovinski dokument naše tradicije? Žal le nekateri, žal le več kot polovico polne poročne dvorane. Spet bom poudarila: 60 obiskovalcev proti 4000 občanom. Veliko je tudi prireditev, ki jih, oprostite izrazu, rešijo otroci, še bolj rečeno njihovi starši. Nalijmo si čistega vina, res je tako. Če ne bi nastopili otroci, njih pa ne bi prišli gledat starši, bi marsikatera prireditev ostala brez obiskovalca .. Revija pevskega zborov naše občine. Ja, v Markovcih vsi pojejo, se rado sliši. Ampak

samo sliši, da pa bi obiskali katero izmed prireditev – ne, ne da se mi.

Kje je zavest, kje je odgovornost vsakega občana, ki z obiskom prireditve pokaže podporo vsem tistim, ki se trudijo izpeljati dogodke? Pomisli kdo ob vsem tem, koliko dela, odrekanih, takšnih in drugačnih vaj je potrebno za eno uro prireditve? In nazadnje, kje je narodna zavest ob državnih praznikih, ki jih obeležujemo? Žal se tudi slednje vse bolj zabrisuje .. Praznovali smo 25 let samostojne Slovenije in prostor prireditve enkrat za spremembo preselili v Sobotince. Koliko izmed vas je že obiskal novo, lahko bi rekli kar najbolj kulturni dvorani podobno dvorano v Sobotincih? Veste sploh, da obstaja? Marsikdo si je ne more privoščiti, mi smo si jo lahko, ampak niti ob državnem prazniku, ko je v njej organiziran koncert slovenskih domoljubnih pesmi, je ne obiščemo. Žalostno. Pa boste tukaj navedli še en razlog: prehitro življenja, preveč obveznosti in dejavnosti. Se že zgodi, da sta dve dejavnosti na isti dan in isto uro, ne oporekam, vendar se vsi najverjetneje ne ukvarjamo z enakimi dejavnostmi.

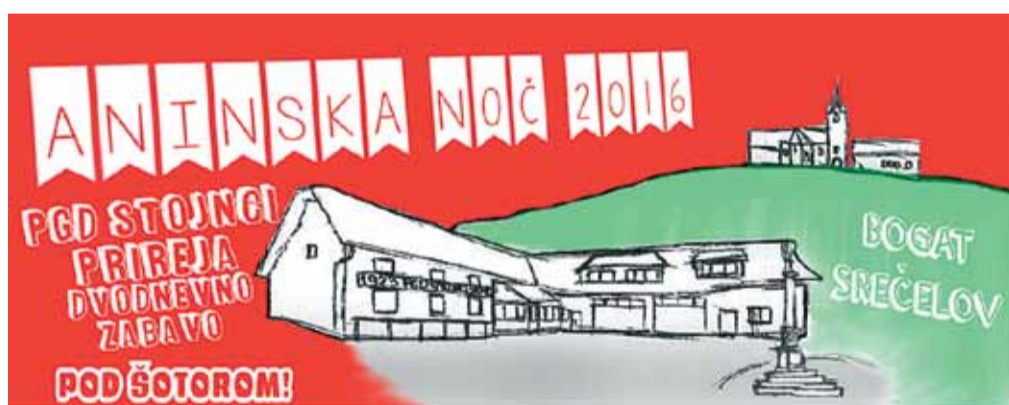
In naša tradicija, ki, hvalabogu, še vedno živi, a če ne bi bilo tistih vnetih posameznikov, ki to barko kljub vzponom in padcem peljejo naprej, bi tudi to počasi šlo v pozabo. Marsikdo nam zavida pristnost domačih navad in običajev, ki se zvrstijo ob fašenku, ob košnji na star način v Šturmovcih, ko se čez Dravo popeljejo na drugo stran in ročno pokosijo travo ter jo potem pripeljejo nazaj v Nagošejnec. Koliko

nas je to prireditev že obiskalo? Upam si trditi, da zunanji obiskovalci, ne naši občani, bolj občudujejo te navade, kot mi sami .. Potem je tukaj še žetev v Prvencih. Res je, da je večkrat bilo vreme tisto, ki je zagodlo prireditvi, ampak, ali lahko podpremo tradicijo in spoštujemo organizatorje, ki se vsako leto potrudijo in dajo od sebe kar se da največ, da bi prikazali žetev na star način? Z nekaj deset obiskovalci žal ne .. Lahko bi še naštevali prireditve z enako usodo, ampak se bojim, da bi jih bilo preveč. Tolikokrat, vedno znova se društvom naroča, naj vpisujejo dogodke v občinski koledar na spletni strani občine Markovci, da se ne bi podvajale. Prav tako se tudi profil občine Markovci na družbenem omrežju Facebook trudi, da ažurnost informacij čim prej prenese svojim prijateljem z namenom, da bi bili vsi o vsem obveščeni. Ste že vsečkali profil občine Markovci? Morda bo kdo ob tem komentiral, da pa le ni tako hudo in da je vseeno obiskanost prireditev na zavirljivi ravni. Ne rečem, posamezne prireditve se lahko zares pohvalijo z udeležbo, večina pa ne. Želela bi si drugačnega pristopa in predvsem razmišljanja naših domačinov. Če SAMI ne bomo podprli NAŠIH, DOMAČIH društev in če jih bodo videli le zunanji obiskovalci, pomeni, da nam ni mar za dogajanje v naši občini in da je to tako ali tako »samoumevno«, ker smo občina, ki ima kaj pokazati in smo se na ta način delovanja že navadili. Pojdite na prireditve, izkažite podporo. Potrebna je le urica ali dve in nasmeh v očeh. Jamčim vzajemno zadovoljstvo ☺

ADR

PIREDITVENIK:

- **22. in 23. julij** – Aninska noč pod šotorom v Stojncih (petek: Smile band in DJ, sobota: Ansambel Saša Avsenika)
- **začetek avgusta** – udeležba Konjenskega društva Nova vas in skupine picekov na 43. Mednarodnem letnem senjskem karnevalu (Hrvaška)
- **15. avgust** – postavitve klopotca v organizaciji PGD Markovci in druženje gasilcev ter gasilk, ob 15. uri
- **21.–26. avgust** – 8. Mladinski glasbeni tabor Poj z menoj, ZAF center Markovci in župnijski prostori. Organizator: KUD Markovski zvon
- **26.–28. avgust** – tabor gasilske mladine gasilskega poveljstva Markovci na Zavrču
- **27. avgust** – stojnski vaški piknik pri gasilskem domu
- **27. avgust** – markovski vaški piknik v gasilskem domu v Markovcih
- **27. avgust** – srečanje vaščanov Prvencev in Strelcev, organizator: Prosvetno društvo Prvenci-Strelci
- **15. september** – krvodajalska akcija od 7. do 11. ure v bolnišnici Ptuj

Skupina Smile **PETEK 22.7.2016 od 19:00h**

SOBOTA 23.7.2016 od 19:00h

**Ansambel
Saša Avsenika**

Odlični mladi glasbeniki iz naših krajev zaključujejo šolanje na umetniški gimnaziji

Da ima glasba v naši občini prav posebno mesto, je že dolgo jasno vsem, ki spremljajo pevske zборе in njihove izjemne dosežke. Morda je malo manj znano, da imamo pri nas tudi nekaj izjemnih posameznikov instrumentalistov, ki pa se prav tako ponašajo z izjemnimi učnimi, tekmovalnimi ali celo ustvarjalnimi dosežki.

Konec aprila sta se tako na Predmaturitetnem recitalu v Glasbeni šoli Karol Pahor na Ptujju pred polno dvorano poslušalcev predstavila dva izmed njih, naša občana Angelika Lajh in Jaka Horvat, oba nekdanja učenca domače osnovne šole, maturanta Konservatorija za glasbo in balet Maribor.

Dijaki maturanti se pogosto odločajo, da program, ki so ga pripravili za maturo, premierno predstavijo tudi pred domačim občinstvom, kot nekakšno generaliko in zaključek srednješolskega obdobja hkrati. In tako smo lahko bili priča izjemnemu dogodku. Človek kar ne more verjeti, kdaj in kako sploh lahko tako mladi ljudje pripravijo nekaj tako izjemnega, zahtevnega in dovršenega.

Pa ju predstavimo. JAKA HORVAT je mlad klarinetist, doma iz Bukovcev, ki je svojo glasbeno pot začel dokaj pozno, v šestem razredu OŠ, ko je začel obiskovati GŠ Karol Pahor. Njegov mentor je postal Rudi Toplak. Kljub malo skupnim letom, je Jaku uspelo narediti sprejemne na Konservatorij za glasbo in balet. In ne samo to. Tam je v naslednjih letih pod vodstvom mentorja Damijana Kolariča nanizal ogromno odličnih tekmovalnih dosežkov v tujini in doma. Še posebej odmevni pa je bil Slavnostni koncert pihalnega orkestra 20. 4. 2016, kjer je nastopil kot solist s Koncertom za klarinet in orkester št.1 v f-molu Carla Marie von Webra in požel val navdušenja. Jaka je že nekaj let igra v domači godbi, kjer smo ga večkrat lahko videli tudi v vlogi povezovalca, sodeloval pa je tudi v pevskih zborih naše občine, vendar mu v zadnjem letu čas zaradi šolskih obveznosti ne dopušča udeleževanja, kljub temu rad priskoči na pomoč kot korepetitor ali animator.

ANGELIKA LAJH je pianistka doma v Borovcih. GŠ Karol Pahor Ptuj je začela obiskovati že pri 6. letih najprej kot baletka in leto kasneje še kot učenka klavirja pri mentorju Tomu Hajšku. Tam je zelo uspešno zaključila tako baletno kot glasbeno izobraževanje ter opravila sprejemne izpite na Konservatorij za glasbo in balet za dve smeri- GLASBENI STAVEK in KLAVIR. Pod mentorstvom Lidije Maletič se je zelo uspešno udeleževala tekmovanj v tujini, hkrati pa dosegala tudi odlične učne rezultate. Tudi v domačem kraju je zelo dejavna. Že od rosnih let sodeluje v različnih

Angelika in Jaka

Foto: osebni arhiv

Angelika Lajh

Foto: arhiv Konservatorija za glasbo in balet Maribor

Meta Hunjet

Foto: arhiv Konservatorija za glasbo in balet Maribor

Jaka Horvat

Foto: arhiv Konservatorija za glasbo in balet Maribor

pevskih zasedbah Markovskega zvona, je večletna animatorka glasbenega tabora, slišali smo jo lahko pri pevskem zboru KOR, vseskozi pa uspešno korepetira šolske zборе. Angelika pa je dejavno tudi na skladateljskem področju in je s svojimi glasbenimi stvaritvami prepričala velik del strokovne javnosti. Ker je ustvarjalnost vodilo napredka, je treba tovrstno dejavnost še posebej izpostaviti.

Iz naših krajev izhaja še ena maturantka omenjenega konservatorija, META HUNJET, ki si prav tako s svojimi izjemnimi uspehi zasluži pozornost občine od koder izhaja njena mama Janja in kjer živi njena babica Karolina Pičenko. Tudi Meta je svojo glasbeno pot začela v GŠ Karol Pahor najprej kot baletka, flavtistka, navsezadnje pa kot izjemno uspešna tolkalistka. Tako smo lahko tudi Meto pogosto srečevali na različnih nastopih, posebej odmevni pa so bili njeni učni in tekmovalni dosežki. Tudi ona se ponaša z odličnimi skladbami, ki so bila izvedena na Večerih mladih komponistov dija-

kov in so bila deležna veliko pozornosti priznanih skladateljev in občinstva. Za strokovno mnenje o oceni ustvarjenih skladb Angelike Lajh in Mete Hunjet smo poprosili g. Dominka Cvitaniča, magistra glasbe.

SKLADATELJSKI OPUS MLADIH GLASBENIC

Konservatorij za glasbo in balet Maribor že 10 let prireja večere mladih komponistov dijakov, kjer premierno izvedejo izbrane skladbe svojih dijakov. Zadnji tri leta smo tako lahko prisluhnili tudi kompozicijam omenjenih dijakinj Angelike in Mete.

Gospod Cvitanič je analiziral dela obeh mladih skladateljic ter zapisal: »Meta Hunjet se je prvič predstavila v javnosti leta 2014 s svojo skladbo JUŽNI VETER. Z omenjeno skladbo za komorno zasedbo tolkal je opozorila nase.

V letu 2015 se je predstavila s skladbo IN ACTION in tako na skupnem skladateljskem večeru ljubljanskega in maribor-

skega konservatorija odlično zastopala barve svoje šole.

Skladateljsko najbolj dovršeno pa je njeno zadnje delo z naslovom PLES VE-SOLJA, ki je sestavljeno iz treh stavkov Venera, Jupiter in Mars. Praizvedba omenjenega dela je bila v aprilu 2016 v nabitopolni Unionski dvorani v Mariboru na jubilejnem 10. Koncertu mladih komponistov.

V prvem stavku nas mlada skladateljica popelje kar na Venero s pomočjo domiselne uporabe loka viole na vibrafonu doseže mistično zvočnost, k prepričljivosti momenta pa pripomore še vizualni učinek - projekcija vesolja. Kot smo v glasbi navajeni, običajno počasnejšemu stavku sledi ritmično bolj izrazit stavek, v tem primeru Jupiter. Vibrafonu se pridružijo še druga tolkala, ki ustvarjajo razgibano zvočnost in prepletenost in izmenjavanje tem. V zadnjem stavku, z naslovom Mars, pa Meta z uporabo le ritmičnih tolkal izrazi skorajda vojaško energičnost, ki je že tradicionalno povezana s tem rdečim planetom. Meta v svojem skladateljskem opusu vseskozi išče nove zvočne možnosti. Najraje posega po tolkalih, ker jih najbolje pozna in ker so možnosti kombiniranja res raznolike. Ples vesolja je bil izveden še v preteklem mesecu na gostovanju v Ljubljani.

Angelika Lajh se je tudi prvič javnosti predstavila kot skladateljica leta 2014 s skladbo SONCE, napisano za zbor in solistko. Ker je sama ustvarila besedilo, hkrati pa zbor sama pripravljala in tudi dirigirala na nastopu, je bila zvočno zelo učinkovita in prepričljiva. V naslednjem letu se je na koncertu dijakov predstavila s skladbo ZMEŠNJAVA NA KONSERVATORIJU in je res na humoren, izviren in za vse nas, ki smo dneve preživljali na konservatoriju, na precej resničen način prikazala dogajanje na omenjeni šoli. Prepletanje tem znanih skladb, kot prikaz vadenja več učencev v istem prostoru. Navsezadnje pa tudi njihovo skupno muziciranje, začaranost v glasbi in ki je resnično prisotna na omenjeni šoli. Zanimive glasbene in scenske domislice so privabile nasmeške na usta vseh prisotnih.

Tudi zadnja izvajana skladba z naslovom ŽIVETI SE MI MUDI, je izjemno zanimiva z več vidikov. Spet se je pokazala kot avtorica besedila in pokazala svojo drugo plat osebnosti -razmišljajočega mladega človeka, ki se že v rosnih letih ubada s pomanjkanjem časa in ihto vsakdanjega človeka. Skladba je napisana za solista in mešani zbor. S prepletanjem različnih tem in poseganjem po bogatih harmonijah, še posebej pa z uporabo drugi zvočnosti (šepet, govor, tleskanje...) ter scensko zamišljenim delom, je ustvarila izjemno prepričljivo in tehtno delo. Oblikovala jo je tako, da se skladba zaključi z delno ponovitvijo prvega dela, v katerem se sprašuje zakaj sploh živi, kako naj živi in zaključi, da je lepo živeti. Domiselna razdelitev zbora v drugem delu skladbe na dobre in slabe misli, ki se prekakajo v glavi posameznika, pa še vizualno pomagajo k prepričljivosti skladbe.« Omenjene skladbe so na voljo za poslušanje tudi na vsem znanem spletnem ponudniku glasbe, bile pa so deležne veliko pozitivnih kritik tako osebno, kot v člankih v različnih revijah in publikacijah.

Patricija Majcen

14. revija mladih orglavcev Slovenije

V soboto, 28. maja, smo doživeli krasen orgelski dogodek, in sicer 14. revijo mladih orglavcev Slovenije.

Letos smo se popeljali v Markovce niže Ptuja, kjer so krasne orgle Mariborske orglarske delavnice s 25 registri, dvema manualoma in pedalom. Dispozicija orgel je moderna in zajema mešanico netipično baročnih in romantičnih registrov, kar ponuja dokaj široko paleto možnosti za izvajanje raznolikih orgelskih del. Udeleženci revije smo bili iz vse Slovenije, tako da je bila v Markovcih zbrana zelo pisana družina z enim samim ciljem: srečati se z mladimi orgelskimi navdušenci ter se predstaviti kar se da najbolje. Udeležili smo se je orglavci iz GŠ Celje, GŠ Nazarje, GŠ Fran Korun Koželjski Velenje, GŠ Ljubljana Vič- Rudnik, GŠ Marjana Kozine Novo Mesto, GŠ Škofja Loka, GŠ Kranj, GŠ Ilirska Bistrica, ZGŠ Antona Martina Slomška Maribor, ZGŠ v samostanu sv. Petra in Pavla Ptuj, Glasbenega ateljeja BACH in Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana. Udeleženci so bili iz nižje kakor tudi iz srednje stopnje izobraževanja. Pripravili so vsak po eno skladbo, na orgle v Markovce pa so se zapeljali še med tednom in se spoznavali z inštrumentom, registrirali in pripravljali vse potrebno za lep nastop.

Župnija Sveti Marko niže Ptuja in Občina Markovci sta zelo povezani in navdušeni smo bili nad njihovo gostoljubnostjo. V sodelovanje in podporo so stopila društva občine Markovci in popestrili dan za vse udeležence in njihove spremljevalce. V cerkvi je na ta dan potekalo še nekaj obredov in med tem časom smo bili animirani z ogledom zbirke etnološke dediščine, ob 14. uri nas je pričakal tople obrok, nato smo se tik pred revijo še vodeno ugrali na orglah in pred skoraj polno cerkvijo odigrali koncert. Kar se je dogajalo na koru, je bilo preko projekcije

Foto: Bernarda Topolovec

na platno vidno tudi spodaj pred oltarjem, tako da smo lahko še bolj z užitkom spremljali gibe mladih orglavcev, ki morajo obvladovati mnogo veččin hkrati.

14. revija mladih orglavcev Slovenije je organiziralo Slovensko orgelsko društvo v soorganizaciji z župnijo Sv. Marko niže Ptuja in Glasbenim ateljejem BACH, ki ga vodi dolgoletna članica slovenskega orgelskega društva Marjeta Urbanič Rudolf. Glasbeni atelje BACH je ustanovljen prav z namenom širiti orgelsko glasbo skozi dogodke in poučevanje na severovzhodnem delu Slovenije. Ustanovljen je bil julija 2015 in je na vseslovenskem

dogodku sodeloval prvič.

Ob koncu koncerta je vse zbrane nagovorila predsednica Slovenskega orgelskega društva Andreja Golež Gruden, ki je s toplo besedo povabila vse prijatelje orgelske glasbe tudi na druge dogodke, ki jih organizira SOD v letu 2016. Poletni orgelski ciklus je že v teku, v jeseni Slovenski orgelski dan in še in še.

Po uradnem delu v cerkvi smo se družili v župnijski dvorani, kjer smo bili pogoščeni,

z lepo besedo nas je nagovoril tamkajšnji g. župnik Janez Maučec, vsi udeleženci in njihovi mentorji pa so prejeli tudi priznanja za udeležbo na 14.

Reviji mladih orglavcev Slovenije in knjižico o markovskih orglah za spomin, ki je bila izdana ob blagoslovu orgel. Hvala Stvarniku za krasen inštrument, za sposobnost, da znamo nanj igrati in za prelepo srečanje, ki nam bo ostalo še dolgo v spominu.

Marjeta Urbanič Rudolf

Pevsko pestra sezona KD Alojz Štrafela Markovci

V minulih dneh smo pevci moškega pevskega zbora KD Alojz Štrafela Markovci uspešno zaključili pevsko sezono 2015/2016. Pevski večeri ob torkih in petkih bodo v ustaljenem ritmu spet na sporedu v mesecu septembru. Kljub ljubezni do petja in druženja s pevske prijatelji bo oddih, ki je pred nami, več kot dobrodošel in predvsem zaslužen, saj smo v zadnjem letu bili zelo aktivni. Pesmi so iz naših grl zadonele na številnih nastopih. Tudi letos smo se odpravili na intenzivne pevske vaje v Simonov zaliv, kjer smo naš pisan repertoar še nadgradili.

V sklopu občinskega praznika naše občine smo 23. aprila organizirali občinsko revijo pevske zborov, kjer smo skupaj z ostalimi nastopajočimi predstavili nabor pesmi za Večerno pesem. Nastopu na občinski reviji je hitro sledil še drugi; tokrat smo zapeli na slovesnosti ob prazniku dneva upora proti okupatorju, ki je potekala v do zadnjega prostega sedeža polnih starih ptujskih zaporih. Mesec maj je bil za nas čisto pravi pevski mesec, saj smo nastopili kar trikrat. V petek, 6. maja, smo se odlično odrezali na Večerni pesmi v Gimnaziji Ptuj. Dobra ocena spremljevalke prireditve in zadovoljstvo našega zborovodje sta nam dala še dodatni zagon pred »finalom« ali z drugimi besedami našim koncertom, ki je bil le-

tos že 48. po vrsti.

Tisti, ki nas poznate, ste vajeni drugačnosti in nekaterih novosti koncertnega programa v zadnjih letih. Verjamemo, da smo vas tudi letos pozitivno presenetili. Kvalitetna vokalno-instrumentalna izvedba programa, igrani prizori na odru, skrbno izbrana video projekcija v navezavi s programom, zadovoljni obrazi množice ljudi v dvorani ... Tako bi lahko opisal naš koncert, ki je bil v soboto, 14. maja, v veliki večnamenski dvorani v Markovcih.

Trudimo se, da obiskovalcem naših koncertov nudimo nekaj novega. Lahko bi rekel, da gre za kulturne dogodke, kjer zraven ubranega moškega petja publiko ponudimo tudi zgodbo s pestro vsebino. Imamo ideje, močno voljo, smo sposobni in motivirani. Ob vsem naštetem ima pri sestavljanju našega programa zelo pomembno vlogo naš zborovodja Uroš Sagadin, s katerim smo se odlično ujeli. S prenovljenim repertoarjem so naši nastopi postali zanimivejši in privlačnejši. Tudi letos je bilo tako, saj smo po besedah obiskovalcev pripravili odličen koncert s privlačno vsebino. Poimenovali smo ga »Le kdo tam prepeva?« Rdeča nit zgodbe sta bila petja željna cigana iz večini poznane jugoslovanskega filma Ko to tamo peva?, čigar vlogi sta odlično odigrala naša pevca Mirko Štumpf in Mi-

ran Zorko. Njun cilj v zgodbi je bil pridružiti se moškemu pevskega zboru, kar jima je na koncu prireditve tudi uspelo. Kot posebnost letošnjega koncerta lahko omenim tudi prisotnost multimedijskih vložkov (odlomki iz filmov, risank) v programu in povezovanje koncerta, ki sem ga v sodelovanju z obema glavnima likoma iz omenjenega filma prevzel kar sam. Na koncertu so kot gostje zapele pevke Ženskega pevskega zbora KD France Prešeren iz Vidma pri Ptuj pod vodstvom dirigentke Mateje Krajnc.

Vtisi po koncertu so bili izjemni. Številne pohvale obiskovalcev pričajo o našem

napredku, zato lahko tudi v naslednjem letu z gotovostjo pričakujete nekaj unikatnega in dobrega. Da je bil konec sezone resnično pevski, smo v petek, 27. maja, nastopili še na snemanju televizijske oddaje Polje, kdo bo tebe ljubil?, ki je potekala v Trničah v občini Starše.

Konca še ene pevske sezone so vesele tudi naše partnerke in žene, saj nas v času, ko ni pevske vaje, lažje zadržijo doma. Pevci se vam iskreno zahvaljujejo za potrpežljivost in razumevanje.

Pa nasvidenje v naslednji pevski sezoni!

Marko Kunčnik
predsednik KD Alojz Štrafela Markovci

Foto: Sanja Kosi

Zlata priznanja za poplačan trud in delo

Pestro pomladansko dogajanje v Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon se je letos prevesilo v zgodnje poletje in zaključilo z uspešnimi nastopi vseh sodelujočih. April je bil zapolnjen s kar tremi revijami pevskih zborov, na katerih so nastopili člani KUD-a. Komornemu pevskemu zboru Glasis smo s tekmovalnim repertoarjem lahko prisluhnili tudi na Prijateljskem koncertu v farni cerkvi. Na tekmovanju v Bratislavi so uspešno zastopali našo državo in dobili zlato priznanje. Koncert z naslovom *Srečno mlada Slovenija!* je pevcem in pevkam MeCePZ sv. Marko prinesel začetek poletja in hkrati zaključek pevske sezone.

Cerkvene, občinske in posvetne revije

V cerkvi sv. Jurija na Ptujju je 10. aprila na tretjo velikonočno nedeljo zazvenela revija cerkvenih pevskih zborov dekanije Ptuj-Zavrč, ki so se je udeležili tudi člani Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon. Pevke in pevci cerkvenih pevskih zborov sv. Marko in Jutrnanja zarja so skupaj s trinajstimi zbori sončno nedeljo v aprilu polepšali s cerkveno glasbo. V čast praznika Kristusovega vstajenja je vsak zbor odpel velikonočno pesem, ki ji je sledila še pesem namenjena svetniku. Ob zaključku so cerkev napolnili glasovi vseh udeleženi zborov, združenih v skupno pesem, s katero so pozdravili fatimsko Mati božjo in tako sklenili prijetno druženje ob glasbi.

V želji po skupnem koncertu markovskih pevskih zborov in godbenikov so tudi letos v soboto, 23. aprila, v okviru 17. občinskega praznika na občinski reviji zazveneli ubrani glasovi naše občine. Vlogo gostitelja so prevzeli člani Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Alojz Štrafela Markovci, ki so prireditev prenesli v Markovce. Zvrstili so se nastopi šestih zborov in godbe na pihala. Letos sta prvič nastopila tudi otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Markovci. Svojo glasbo so nam v pokušino ponudili pevci in pevke Komornega zbora Kor, ki jih vodi dirigent Daniel Tement, člani Mešanega pevskega zbora sv. Marko, ki jih vodi Alenka Domanjko Rožanc, zborovsko glasbo je začinila Pihalna godba Markovci pod vodstvom profesorja Petra Gojkoška, pevke in pevci Otroškega cerkvenega pevskega zbora Zvonček pa so program popestrili z izvorno koreografijo. Koncert so sklenili gostitelji, člani Moškega pevskega zbora Alojz Štrafela Markovci. S sodelovanjem so drug drugemu izkazali podporo, zbori pa so s tem predstavili repertoar pripravljen za območne revije in različna tekmovanja.

V aprilu se je na Ptujju oglasila Večerna pesem – 42. območna revija

Foto: arhiv društva

Na predvečer državnega praznika je v Sobotincih potekal koncert slovenskih domoljubnih pesmi z naslovom *Srečno, mlada Slovenija!*

pevskih zborov. V četrtek 5. maja je v dvorani Gimnazije Ptuj nastopilo devet zborov, med njimi tudi Komorni zbor Glasis in Mešani cerkveni pevski zbor Sv. Marko KUD-a Markovski zvon. Oba zbor sta na reviji prejela pozitivne kritike in si pridobila umestitev na regionalno raven.

Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček se je tudi letos udeležil cerkvene revije otroških in mladinskih pevskih zborov, ki je bila 29. maja, pri sv. Juriju na Ptujju. Pia Majerič in Rebeka Mikša uspešno vodita mlade nadobudneže že drugo sezono in v zbor vnašata svežino in nov repertoar. K temu pripomorejo tudi mladi nadarjeni glasbeniki. Z letošnjim letom otroci pri sveti maši samostojno prepevajo vsako tretjo nedeljo v mesecu. Prepričali so nas, da so pridni in predvsem dobri pevci. Svoje pevsko leto so sklenili z zaključnim piknikom 19. junija. Že konec avgusta se bodo srečali na 8. Mladinskem glasbenem taboru v Markovcih.

Zavidljivi uspehi video sekcije Akcija!

Naša video sekcija Akcija! se je tudi letos uvrstila na državno tekmovanje v videomontaži v okviru Festivala inovativnih tehnologij v Ljubljani. Njihovo delo je bilo kronano z neverjetnim uspehom: šestimi zlatimi in dvema srebrnima priznanjema ter s tremi nazivi državnih prvakov. »Zlati snemalci« so Eva Kuhar (naziv državne prvakinje), Urška Horvat in Lara Roškar, v srednješolski kategoriji pa Katarina Tement (naziv državne prvakinje), Adam Veselič, Tilen Milošič, Matic Šešerko. Zlato priznanje in naziv državne prvakinje v fotografiji je prejela Bernarda Topolovec. 11. junija so se skupaj s starši udeležili državne podelitve nagrad v Cankarjevem domu, kjer sta dve članici

sekcije prav tako režirali prireditev. Čestitamo jim za neverjetne uspehe!

Prijateljski koncert in zlata Bratislava

V sredini junija se je Komorni zbor Glasis odpravil na mednarodno zborovsko tekmovanje v Bratislavo na Slovaško in pred tem pripravil predtekmovalni oz. Prijateljski koncert, kot so ga poimenovali. V goste so povabili Mešani pevski zbor Gorenje iz Velenja in Vokalno skupino Karina iz Kozine. Uro in pol trajajoč koncert je predstavil raznolik nabor skladb vseh treh zasedb, ki so obljubile, da se bodo v takšnem sestavu redno srečevale na koncertih. Prijateljski koncert je bila lepa popotnica za člane KZ Glasis, ki so se v Bratislavi pomerili s še 9 evropskimi zborovskimi zasedbami.

Prijavljeni zbori so zapeli v sedmih različnih kategorijah: otroški zbori do 12 let, otroški zbori do 16 let, kategorija ljudskih pesmi, otroški zbori do 16 let, komorni zbori, mladinski zbori do 21 let in odrasli mešani zbori. Komorni zbor Glasis si je s prejetimi 27 točkami zaslužil zlato, ob tem pa prejel še posebno nagrado za dramaturgijo izvedbe koncertnega programa. Ta je bil pester in stilno raznolik. Zbor se je predstavil z Gallusovim 8-glasnim madrigalom *Pater noster*, Mendelsohnovo *Jauchzet dem Herrn* ter s slovenskima avtorjema najmlajše skladateljske generacije: *Magnum mysterium* Andreja Makorja ter *Cantate Domino* Tineta Beca.

Grand prix tekmovanja oz. absolutni zmagovalec po številu prejetih točk je postal otroški zbor estonske televizije

(Estonija) s prejetimi 28 točkami, takoj za njimi jim sledi Komorni zbor Glasis. MPZ GŠ Ljutomer je postal absolutni zmagovalec v svoji kategoriji in prejel zlato, ostala dva slovenska predstavnika pa se lahko pohvalita s srebrnim priznanjem.

Komorni zbor Glasis počasi raste in vedno znova nadgrajuje svoje delo, ob tem pa razvija zborovsko zavest, ki je pri slehernem pevcu izrednega pomena. Poleg lani osvojenega zlatega priznanja na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Olomoucu na Češkem in zlatem priznanju z odliko, prejetim na 5. regijskem tekmovanju na Ptujju novembra lani, bodo za zaključek tretjega leta prepevanja v svoj mozaik dodali še tretje zlato.

Srečno, mlada Slovenija!

Nazadnje mu je ostalo polno perišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava pa do Gorjancev in je rekel: Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje! Te besede je Ivan Cankar v zgodbi Kurent namenil naši domovini Sloveniji, KUD Markovski zvon pa je sledil njegovim besedam in 24. junija na predvečer državnega praznika – dneva državnosti – ljubezen do domovine izrazil v pesmi. Koncert, ki je 25-letnici vzklikal *Srečno mlada Slovenija!*, so pevke in pevci Mešanega cerkvenega pevskega zbora sv. Marko izpeljali v vaški dvorani v Sobotincih. Topel poletni večer je krasila glasba, v celoti namenjena ljubljani domovini. Zbrane je najprej nagovorila Zdravljica kot simbol samostojne Slovenije. V nadaljevanju smo lahko prisluhnili različnim sloven-

Foto: arhiv društva

Najmlajši Zvončki vsako tretjo nedeljo v mesecu samostojno prepevajo pri sveti maši, kjer petje obogatijo z ritmičnimi instrumenti.

Foto: arhiv društva

Po treh letih prepevanja je KZ Glasis v svojo zbirko pospravil še tretje zlato.

Foto: arhiv društva

Državne prvakinjae z mentorjem

skim domoljubnim pesmim, med njimi tudi pesmi Jakoba Aljaža Oj, Triglav, moj dom. Prav posebno mesto si je na tem koncertu prislužila pesem pokojnega Slavka Avsenika, ki govori o tem, da je slovenska pesem kot viharnik vrh gora – ker je slovenskih korenin in ker raste iz srca. Naj praznični duh in ponosno zrenje na našo prelepo domovino ohranja narodno zavest, ozaljšano s slovensko pesmijo.

Zaključni izlet

Društvo je še eno uspešno pevsko sezono zaključilo z dvodnevним izletom na Gorenjsko. Pevci in pevke so si ogledali Kamnik, se sprehodili po Volčjem potoku ter sodelovali pri sveti maši v župniji Šenčur in se po njej tudi predstavili tamkajšnji publiki ter predstavili domačo župnijo in občino. Naslednji dan so obiskali Brezje, Planico ter izlet sklenili v Avsenikovi rojstni vasi, kjer smo imeli čast zapeti tudi v dvorani Pri Jožov'cu, kjer snemajo televizijsko oddajo Slovenski pozdrav. V poklon velikemu skladatelju so v Begunjah še enkrat zapeli njegove verze *Kot viharnik vrh gora naša je slovenska pesem, veje širi do neba, korenine do srca ...*

Staša Meglič in ADR

Foto: arhiv društva

Nadvse uspešna video sekcija z mentorjem in spremljevalci, njihovimi starši, na sprejemu v Ljubljani.

Foto: arhiv društva

Komorni zbor Glasis je v Bratislavi dosegel 2. absolutno mesto tekmovanja

Foto: arhiv društva

Zaslužen izlet članov društva KUD Markovski zvon se je zaključil pod planiško velikanko.

Jože Capuder, častni član Občinskega Odbora Rdečega Križa Markovci

Na letni skupščini OORK v maju je bil sprejet sklep za podelitev zahvale in častnega članstva dolgoletnemu neumornemu prostovoljcu Jožetu Capudru iz Prvencev.

Njegovo prostovoljno delovanje v Rdečem križu sega v leto 1966, kjer je najprej začel pomagati na območnem združenju Rdečega križa Ptuj, še isto leto pa je že bil včlanjen v tedanji krajevni odbor Rdečega križa Markovci. Njegovo delo je povezano tudi z njegovim poklicnim delom, saj je 40 let bil voznik reševalnega vozila. V krajevnem odboru je bil dolga leta blagajnik, pomagal pa je v večini akcij, ki so se izvedle. Spominja se pokojne Terezije Maroh, ki je v krajevnem odboru bila zadolžena za krvodajalstvo, dolgoletnega predsednika pokojnega Alojza Solina, z njim pa se je tudi na neki način ustavilo delovanje krajevnega odbora. Spominja se, da se je v organizaciji

Rdečega križa pred mnogimi leti veliko dogajalo: organizirale so se krvodajalske akcije, polni avtobusi ljudi, ki so bili pripravljene darovati kri. "Res je bilo tudi, da marsikdo ni hodil v službo in si ji lahko vzel čas, saj je bila krvodajalska akcija pravi dogodek za kmečkega človeka. Delili smo tudi hrano, vendar ne toliko, ker je ni bilo; omarice prve pomoči so bile v vsaki vasi po ena. Navadno je bila shranjena pri poverjeniku Rdečega križa v vasi," nam pripoveduje gospod Jože. Leta 2006, ko se je ustanovil OORK, smo gospoda Capudra prosili, če nam pomaga z njegovimi izkušnjami in seveda se je takoj spet včlanil v RK.

Njegovo prostovoljno delo pa ni bilo vidno samo v Rdečem križu, temveč povsod, kjer je to bilo potrebno. Bil je član upravnega odbora Združenja šoferjev in avtomehanikov Slovenije. Pomagal je ob prvih šolskih dnevih, ko so poskrbe-

Foto: Marija Prelog

Jože Capuder, prejemnik zahvale in častnega članstva OORK Markovci ter drugih številnih zahval

li za varno pot otrok v šolo in izven nje. Bil je tudi med ustanovnimi člani Kulturno-prosvetnega društva Prvenci-Strelci. Leta 1973 so vaščani sami s prostovoljnim delom zgradili prosvetni dom. Leta 1984 je bil tudi med ustanovnimi člani PGD Prvenci-Strelci, včlanjen pa je tudi v ribiško društvo občine Markovci.

Številna priznanja in zahvale, ki krasijo steno njegove sobe, dokazujejo veličino prostovoljnega dela Jožeta Capudra. Za ves trud in vnemo prostovoljnega dela na različnih področjih, ne le v Rdečem križu, se mu iskreno zahvaljujemo, saj je vzgled vsem nam mlajšim, ki nadaljujemo njegovo delo.

Marija Prelog

Ekipi prve pomoči na regijskem tekmovanju

V soboto, 14. maja, je v občini Žetale potekalo regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči CZ in RK. Preverjanja se je udeležilo devet ekip in med temi sta bili tudi dve ekipi iz naše občine. Več kot pohvalno je, da se je na pobudo poveljnika CZ Ivana Goloba oblikovala ekipa šestih mladih bolničarjev, ki so letos spomladi opravili 80-urni laični tečaj za bolničarja. Ekipo je opremila Območna organizacija Rdečega križa Ptuj, zastopali pa so jo OORK Markovci, druga ekipa CZ pa že nekaj let uspešno sodeluje na regijskih preverjanjih. Pripravljenost in usposobljenost ekip se je preverjalo na 4 delovnih mestih (DM). Na 1DM se je zgodila delovna nesreča v gozdu, na 2DM potres in je prišlo do sesutja zgradb, na 3DM je bila množica migrantov, na 4DM pa se je zgodil požar v planinski koči. Ekipe smo morale pokazati veliko znanja, usposobljenosti in iznajdljivosti pri oskrbi poškodovancev. Tudi delo ekip je zelo stresno, saj je oskrba ponesrečencev omejena na določen čas. Največjo odgovornost nosi vodja ekipe, saj je odgovoren za triažo. Tudi letos je glavni poudarek usposabljanja bilo oživiljanje ponesrečencev z defibrilatorjem (AED). Na vseh DM je bilo potrebno oživiljanje ob sumu zastoja srca, seveda pa so bile prisotne tudi druge poškodbe.

V maju so po gasilskih domovih naše občine potekale delavnice uporabe de-

fibrilatorja za naše občane, ki so jih izvedli člani ekip prve pomoči. Izvedle so se v Markovcih, Prvencih, Bukovcih in Stojncih. V ostalih vaseh bodo potekale v jesenskem času. Trenutno je en defibrilator nameščen v avli športne dvorane v osnovni šoli in druga vaško-gasilskem domu v Prvencih. S strani občine je obljubljen, da se še namestita dva.

Člani obeh ekip so prostovoljci z »dušo«, saj se zavedajo, da porabljen čas, ki so ga vložili v vaje, ni bil zaman.

Ekipo CZ so sestavljali: vodja Andrejka Mislovič in člani Lidija Meško, David Mislovič, Hedvika Rojko, Danica Lenart, Domen Murko in Marija Prelog.

Ekipo OORK so sestavljali: vodja Nina Prelog in člani Mira Porič, Sara Kostanje-

vec, Miha Forštnarič, Aleš Vreš in Valerija Šmigoc.

Člani ekipe se želimo zahvaliti poveljniku CZ naše občine, Ivanu Golobu, da nas je vzpodbujal in bodril na vajah, saj smo sami prostovoljci in nas vodi zavest, da pomagamo sočloveku, ko potrebuje pomoč.

Marija Prelog

Foto: arhiv

Ekipe prve pomoči CZ občine Markovci in OORK Markovci

150 let Rdečega križa v Sloveniji

Rdeči križ na Slovenskem deluje od leta 1866, ko je bilo na Kranjskem pod Avstro-Ogrsko ustanovljeno prvo "Žensko društvo za pomoč ranjenim in hudo bolnim vojakom". Leta 1879 se mu je pridružilo še moško "Domoljubno pomočno društvo deželno", ki se je leta 1902 združilo z ženskim društvom in kot del avstro-ogrškega društva Rdečega križa delovalo do konca prve svetovne vojne. Od leta 1921 do 1941, do razpada Kraljevine Jugoslavije, je slovenski Rdeči križ deloval kot Banovinski odbor Rdečega križa Kraljevine SHS in pozneje Rdečega križa Jugoslavije. Ob razpadu Kraljevine Jugoslavije so bili jugoslovanski Rdeči križ in posamezna društva razpuščeni. Leta 1942 je italijanski okupator ustanovil Rdeči križ ljubljanske pokrajine, po kapitulaciji Italije pa je slovenski Rdeči križ deloval pod nemškim okupatorjem, a le do leta 1944, ko je bil odbor RK poslan v internacijo.

18. junija 1944 so na osvobojenem ozemlju v Gradcu v Beli krajini ustanovili Rdeči križ Slovenije. Po koncu druge svetovne vojne je Rdeči križ Slovenije deloval kot del Rdečega križa Jugoslavije. Leta 1991, po agresiji na Republiko Slovenijo, je Rdeči križ Slovenije izstopil iz Rdečega križa Jugoslavije. Leta 1993 sta Mednarodni odbor Rdečega križa ter Mednarodna zveza društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca priznala Rdeči križ Slovenije kot samostojnega in enakopravnega člana Mednarodnega gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca.

Foto: MP

Novi člani podmladka Rdečega križa v osnovni šoli

Občinski odbor rdečega križa Markovci deluje od leta 2006 in prostovoljci se trudimo, da sledimo načelom ustanovitelja Rdečega križa Švicarja Henryja Dunanta, ki je bil tudi Nobelov nagrajenec za mir. Dunant je že kot mlad fant pomagal socialno šibkim ljudem in kasneje vojnim ranjenjem. Tako je tudi v našem OORK (občinski odbor rdečega križa) zelo pomembno, da že šolarje v nižjih razredih seznanjamo z

delom in jih tudi slavnostno sprejmemo v podmladek. Tako smo sprejeli 25 mladih članov drugih in tretjih razredov, ki so zavzeto poslušali mentorja podmladka v osnovni šoli, učitelja Milovana Miluniča. Podmladek že nekaj let tradicionalno pripravlja »Drobtinice« ob svetovnem dnevu hrane, zbira prispevke na Markovem bazarju na Markovo nedeljo, vzpodbuja zbiranje plastičnih zamaškov ...

Občinski odbor rdečega križa Markovci je v maju imel tudi občni zbor, kjer so pregledali delo in načrte za vnaprej. Za naš občinski odbor je značilno, da večina dela pripravlja skupno z župnijsko Karitas, saj imata obe humanitarni organizaciji enako poslanstvo – pomagati ljudem in jih osveščati na različnih področjih.

Marija Prelog

Slovenski in svetovni dan krvodajalcev

Foto: arhiv

Priznanje za 30-krat darovano kri je prejel Marjan Bezjak.

4. junija tradicionalno praznujemo dan slovenskih krvodajalcev, saj so prav na ta dan leta 1945 v Sloveniji odvzeli in shranili prve enote krvi, ki so že vsebovale konzervans in so jih tako lahko tudi shranjevali. Ta pomemben mejnik na področju transfuzijske službe oz. krvodajalstva praznujemo kot dan krvodajalstva v Sloveniji.

Kri je najdragocenejše zdravilo, ki nima cene in ki pomeni življenje. Številni jo dnevno brezplačno darujejo, da bi s tem povrnili zdravje in rešili življenje anonimnim posameznikom.

14. junija vsako leto države sveta praznujejo svetovni dan krvodajalcev. Ta dan se še posebej širi zavedanje o pomembnosti varne krvi in krvnih pripravkov. Vsako sekundo po vsem svetu ljudje vseh starosti in različnih življenjskih slogov

potrebujejo za ohranitev ogroženega življenja transfuzijo krvi. Letošnji svetovni slogan krvodajalstva je »**Kri nas povezuje**«, s čimer se javnost želi opozoriti, kako je za vsako državo pomembna aktivna in nemotena preskrba s krvjo. Za to je potrebno vključevanje velikega števila ljudi, ki prostovoljno darujejo kri. Dan slovenskega (in hkrati svetovnega) krvodajalstva je Rdeči križ Slovenije obeležil na tradicionalnem, letos že 27. srečanju krvodajalcev Slovenije, ki je bilo v soboto, 11. junija, v Veržeju. Udeležili so se ga tudi krvodajalci iz naše občine, v torek, 14. junija, pa je OORK organiziral tudi krvodajalsko akcijo.

Zelo pomembni so redni krvodajalci, kajti zagotavljajo najbolj varno kri in omogočajo zadostno zalogo krvi in krvnih pripravkov določenih krvnih skupin.

Biti krvodajalec ne pomeni samo humanega dejanja, ampak tudi prioriteta posameznikov, da so zdravi in sposobni prebroditi »strah pred debelo iglo«, da smejo kri darovati ljudem, ki jo v določenih trenutkih potrebujejo. Krvodajalci zato resnično smejo biti ponosni na svoja dejanja. Vabimo tudi mlade, da se nam pridružijo v rednih krvodajalskih akcijah. Na letošnjem sprejemu krvodajalcev pri županu naše občine so priznanja in značke za lansko leto prejeli:

- **za 5-krat darovano kri:** Vladko Kelenc, Marjana Kristovič, Marija Bezjak, Matej Bezjak, Tadej Čeh, Andrej Forštnarič, Aleš Janžel, Alen Kosec, Tomaž Klaneček, Emil Peklar, Marjana Mar, Vladimir Šuen, Tomas Šrumberger,
- **za 10-krat darovano kri:** Tomaž Klaneček, Robert Strauss,
- **za 15-krat darovano kri:** Tadej Cimer-

man, Kristina Kuhar, Ivan Korošec, Silvo Strelec, Justina Zorec,

- **za 20-krat darovano kri:** Andrej Vajda, Edvin Horvat,
- **za 25-krat darovano kri:** Milan Frank, Aleš Forštnarič
- **za 30-krat darovano kri:** Marjan Bezjak
- **za 45-krat darovano kri:** Renata Plohl, Andrejka Mislovič, Slavko Arklinič, Franc Prelog, Jožef Strelec
- **za 50-krat darovano kri:** Janko Zeleznik
- **za 100-krat darovano kri:** Janko Kodrič

Vsem prejemnikom priznanj želimo obilo zdravja z žežljivo, da bodo še naprej smeli svoje rdečo zlato deliti soljudem, ki jo potrebujejo. Hvala vam v imenu tistih, ki ste jim z darovano krvjo rešili življenje.

Marija Prelog

Foto: arhiv

Utrinek s podelitve, ki je potekala v Sobotincih.

Bukovski mladi gasilci v vrhu gasilskih ekip v državi

Foto: Patricija Majcen

Pionirke so vajo z vedrovko opravile izvrstno, skupno so dosegle najboljši čas.

Foto: Patricija Majcen

Tudi pionirji so vajo opravili brez napak.

Za nami je izrazito delovno leto, leto katero zgodbo - pravljico so napisali člani gasilske mladine iz Bukovcev. Pionirji, pionirke, mladinci so člani Prostovoljnega gasilskega društva Bukovci in si vsekakor zaslužijo našo pozornost.

Mladi gasilci so se kar s tremi ekipami uvrstili na mladinsko gasilsko tekmovanje, ki je potekalo v nedeljo, 12. junija, v Kopru. Ekipa so morale opraviti cikel tekmovanja na nivoju občin, gasilskih zvez in gasilskih regij. Vse tri ekipe so opravile odlično nalogo in vedno posegale po najvišjih mestih in si s tem priborile vstopnico na najvišje tekmovanje. Že uvrstitev treh ekip enega društva na tekmovanje tako visokega nivoja je izjemen rezultat. Zavedali smo se, da nas čaka veliko dela. Mentorji smo pohiteli s sestavo ekip, da smo lahko začeli z intenzivnimi vajami. Pri pionirkah in pionirjih smo morali vaditi kar tri tekmovalne discipline (vaja z vedrovko, vaja razvrščanja in štafeta z ovirami na 400 m).

Pionirke sta sestavili mentorja Sara Kostanjevec in Slavko Horvat. Enoto pionirk so sestavljali: Manca Majer, Urška Majer, Sara Merc, Ana Plošinjak, Taja Vajda, Larisa Mlinarič, Tija Bezjak, Enja Fistravec, Ana Roškar, Nuša Celec in Špela Godec.

Pri pionirjih smo prav tako pohiteli s sestavo ekipe. Njihova mentorja sta Valerija Fišinger in Matej Vreš. Enoto pionirjev so sestavljali: Jakob Fideršek, Anže Pušnik, Vid Petrovič, Miha Habjanič, Žan Habjanič, Jan Majer, Anej Založnik, Uroš Dvoršak, Jaka Godec, Žan Celec in Jan Merc.

Pri mladincih je ekipo sestavil mentor Janko Fišinger. Tudi pri njih so potekale priprave v treh tekmovalnih disciplinah (vaja z ovirami, vaja razvrščanja in štafeta z ovirami na 400 m). Mladinsko ekipo so sestavljali: Matija Fišinger, Tea Korošec, Žan Janžekovič, David Valant, Jan Forštnarič, Niko Kostanjevec, Niko Veršič, Danej Rižnar, Sanela Bezjak, Anja Muhič in Blaž Bratuša.

Ekipa smo začele s treningi že v zimskem času v telovadnici v Bukovcih, kjer smo imeli dobre pogoje. Ko je bilo vreme toplejše, smo se preselili na prosto. Krepili smo fizično moč in pilili tehnično pripravljenost pri izvajanju posameznih nalog. Ekipa so pridno hodile na vaje 2-3 krat tedensko. Njihove natrpane urnike smo uskladili z našimi vajami, da otroci niso bili prikrajšani za svoje interesne dejavnosti.

Vse bolj se je bližal termin tekmovanja in bili smo v zaključni fazi priprav. Želeli

smo izpiliti podrobnosti, saj na koncu ne odloča samo hitrost, ampak tudi pravilnost izvedbe. Na rezultat vpliva veliko dejavnikov (vreme, oprema tekmovalcev, trema, sreča ...). V ta namen smo našim ekipam omogočili generalni trening in povabili sodnike višjega nivoja, ki so ocenili pripravljenost naših ekip. Čeprav so vaje bile naporne, so otroci to jemali kot druženje, zabavo in sprostitvev. Te dogodke doživlja vsak drugače. Nekateri so na tako velikem tekmovanju nastopili prvič; gotovo so bili prisotni strah, negotovost in trema. Na dan tekmovanja smo se na pot odpravili s kar tremi avtobusi. Prvega so zavzeli tekmovalci in mentorji, ostala dva pa člani in starši, naši navijači. Na avtobusu smo poskušali biti čimbolj sproščeni. Mentorji so podali še zadnje napotke. Prihod v Koper je bil v znamenju sproščene vzdušja, veliko tekmovalcev, gasilskih vozil, avtobusov, več kot 200 tekmovalnih ekip. Vse naše ekipe so tekmoval med 12. in 14. uro, tako da so navijači lahko spremljali in videli vse njihove vaje. Naše ekipe so tekmoval vsaka v treh gasilsko-športnih disciplinah: pionirke in pionirji v vaji z vedrovko, štafeta na 400 m z ovirami in v vaji razvrščanja, mladinci pa v vaji z ovirami in prav tako

na razvrščanju. Najprej so tekmoval pionirke, ki so vse vaje opravile brez napak. Kmalu za njimi so bili na vrsti mladinci. Njihov rezultat dobre vaje je mladincem dal zagona, da so štafeto odtekli zelo dobro in tudi vaja razvrščanja je bila odlična. Zadnji so tekmovali pionirji, ki so vse vaje opravili z odliko.

Tudi nekaj dežja ni pokvarilo nepopisnega vzdušja, za katerega so poskrbeli naši navijači in športno navijali prav za vse tekmovalce. Vse ekipe so se odlično odrezale in s ponosom lahko povem, da so pionirke dosegle v svoji kategoriji 6. mesto med 49 ekipami. Pionirji so bili prav tako 6. med kategorijo 55 ekip. Mladinci so dosegli odlično, vendar nehvaležno 4. mesto med 48 ekipami v državi in samo za 0,69 točke izgubili medaljo. Naj omenim, da se je naša mladinska ekipa s tem rezultatom uvrstila na kvalifikacije za olimpijado, ki bo naslednje leto 2017 v Beljaku v Avstriji. Gre za izjemen ekipni dosežek PGD Bukovci, saj vse tri ekipe po dosežkih spadajo v sam vrh gasilskih mladinskih ekip v državi.

Zapisali smo lepo zgodbo, našo pravljico, ki pa še ni končana. Nadaljevali jo bomo na kvalifikacijah 2017.

Na pomoč!

Valerija Fišinger, vodja mladine PGD Bukovci

Foto: Patricija Majcen

Mladincem se je medalja izmuznila za pičlo sekundo.

OGZ Ptuj pripravil sprejem

Območna gasilska zveza Ptuj je v šotoru pred vaškim domom v Dražencih 24. junija pripravila sprejem za udeležence letošnjega državnega gasilskega tekmovanja. Na sprejem so povabili vseh enajst ekip, ki so nadvse uspešno zastopale OGZ na letošnjem tekmovanju, občinske gasilske poveljnike in tudi sodnike. »Gasilstvo s Ptujskega je ponovno opozorilo nase, doseglo izjemen rezultat, na katerega smo lahko vsi ponosni. Zanj si je prizadevalo kar 521 tekmovalnih ekip s 5300 udeleženci, prav vse ekipe pa so pokazale veliko znanja, volje, želje po uspehu in pozitivne energije,« je povedal poveljnik OGZ Ptuj Zvonko Glažar. Sprejema so se udeležile tudi vse tri naše ekipe, udeleženke državnega gasilskega tekmovanja. Bukovčanom pa je ob uspehu čestital tudi občinski poveljnik CZ Ivan Golob ter jim zaželel še naprej veliko uspehov in dobrega sodelovanja.

Največji dogodek letošnjega leta v našem društvu je bil prav gotovo obisk državnega gasilskega tekmovanja v Kopru s kar tremi ekipami. Velik del društvenih aktivnosti in financ smo prilagodili in posvetili samo temu. V društvu smo se odločili, da tekmovalcem zagotovimo vse ustrezne pogoje za vadbo in nastopanje na tem tekmovanju. Pred začetkom spomladanskih priprav smo povabili tudi starše pionirk, pionirjev in mladincev na skupni sestanek, kjer smo predstavili plane priprav na državno tekmovanje. Starši so podprli naše predloge in pokazali pripravljenost sodelovanja. S tem smo postavili pogoje za pričetek priprav, ki so jih tekmovalci in mentorji s pridnostjo opravljali. Za ustrezno treniranje smo nabavili tudi nove vedrovke (brentače), s katerimi pionirji in pionirke opravljajo vajo. Mla-

dince smo opremili z novimi delovnimi oblekami, ki so potrebne za nastop na tekmovanju državnega kova in jih do sedaj še nismo imeli. Za boljšo motivacijo otrok smo s pomočjo sponzorjev in donatorjev kupili tudi trenirke, majice in kape za vse tri ekipe.

Tedni so minevali, starši so svoje otroke pridno vozili na vaje, mentorji in otroci so pridno trenirali in datum tekmovanja v Kopru se je vse bolj približeval. Staršem in članom smo ponudili organiziran navijaški ogled tekmovanja. Doživeli smo zelo pozitiven odziv staršev, članov in vaščanov, saj smo napolnili tri avtobuse navijačev.

Na dan tekmovanja, 12. junija, smo se zbrali ob 5. uri zjutraj, se oblekli v iste navijaške majice in odpravili proti Kopru. Vmes smo se ustavili in si pripravili

Foto: Patricija Majcen

Med čakanjem na razglasitev smo se okrepčali in se hladili v senci.

Foto: Patricija Majcen

Ob objavi rezultatov je bilo na tribunah zelo veselo in burno.

li skupno 'gasilsko' malico. V Kopru so se tekmovalci odpravili na poligone, vsi ostali pa smo spremljali tekmovanje in bučno navijali. Lahko se pohvalimo, da smo bili najštevilčnejša in najglasnejša navijaška podpora med vsemi ekipami. Po uradni razglasitvi smo si pripravili še manjši piknik in preživeli prijeten dan v dobrem vzdušju in sproščenem sodelovanju med našimi mladimi gasilci, člani društva ter starši tekmovalcev. Na tekmovanje smo odšli polni optimizma in dobre volje. Vse tri ekipe so odlično nastopile in dosegle vrhunske rezultate. Gre za izjemen skupinski uspeh, ki ga bomo še dolgo pomnili in smo ponosni nanj.

V imenu društva se zahvaljujem vsem pionirkam, pionirjem, mladincem in njihovim mentorjem za ves vložen trud in požrtvovalno delo na pripravah in izvrstno predstavo na državnem tekmovanju. Prav tako gre zahvala vsem staršem in navijačem, ki ste s svojo podporo dali še posebno motivacijo najmlajšim pri tekmovanju, nam pa pri prostovoljnem

delu v društvu. Taki projekti lahko uspejo le s skupnim delom in obilico sodelovanja. Hvala vam in vabljeni še v naprej. Vsem tekmovalcem želim vesele počitnice, navijačem pa brezskrbno poletje. Z gasilskim pozdravom na pomoč!

Peter Majcen, predsednik PGD Bukovci

Foto: Patricija Majcen

Bilo je poskrbljeno za vse, tudi za živo glasbo.

DONATORJI – PGD BUKOVCI 2016

Donatorji ekip pionirk, pionirjev in mladincev PGD Bukovci, ki so omogočili finančna sredstva za osebno opremo, priprave in pot na državno mladinsko tekmovanje, malico in tudi kakšne sladkarje, so:

Avtoličarstvo in avokleparstvo Majer Milan s. p., VITIVA proizvodnja in storitve d. d., Bar FARAON Bukovci, SPIRALA d. o. o. Bukovci, Trgovina Njegač d. o. o., WEBO d. o. o. – gasilska oprema, Mizarstvo Janez Forštnerič s. p., Slikopleskarstvo Mihael Bežjak s. p., Cvetličarna Martina Čuš s. p., Gostilna pri Ribeku Stojnci, EMIT trgovina in storitve d. o. o., Modno šivanje MONKA, Vajda Simona s. p., Prodaja goriv, Mitja Arabeite s. p., B&D Frizerski studio Denis Horvat s. p. in Vaški odbor Bukovci. **Naštetim donatorjem in vsem, ki so kakorkoli pomagali pri pripravi naše mladine za državno gasilsko tekmovanje, se v imenu pionirk, pionirjev, mladincev in celotnega Prostovoljnega gasilskega društva Bukovci iskreno zahvaljujemo.**

33. gasilsko tekmovanje "Za pokal vasi Bukovci"

Kot je v tradiciji PGD Bukovci, smo tudi letos v soboto, 18. junija, organizirali že 33. tradicionalno gasilsko tekmovanje "Za pokal vasi Bukovci". Tekmovanje že vrsto let prirejamo z namenom preverjanja psihofizičnih sposobnosti gasilcev, družjenja in izmenjave izkušenj okoliških enot in prikazom dela domačih tekmovalnih desetih svojim navijačem, predvsem staršem.

Letos smo tekmovanje organizirali pozno popoldan v športnem parku v Bukovcih. Tekmovanja se je udeležilo kar nekaj gasilskih ekip, v večini pionirskih in mladinskih. Obiskala nas je tudi ženska deseterina pobratenega društva DVD Lovrečan Dubrava iz sosednje Hrvaške in moška ekipa iz pobratenega društva FF BadWaltersdorf iz sosednje Avstrije. Za naše najmlajše gasilce je prišlo navijati

lepo število staršev in vaščanov: na prireditvenem prostoru nas je bilo zbranih kar nekaj.

Gasilke in gasilce sta na tekmovanju, kjer je skupno sodelovalo 19 ekip v štirih kategorijah (pionirke, pionirji, članice in člani), čakali dve preizkušnji, in sicer vaja z vedrovko oziroma z motorno brizgalno in štafetni tek brez ovir.

Priprava takšnega tekmovanja je precejšen organizacijski in logistični zalogaj, vendar se ga z dobro ekipo da izpeljati. Zahvalil bi se vsem domačim članicam in članom za njihove prostovoljne delovne ure. Celotno tekmovanje je potekalo v dobrem vzdušju. Posebna zahvala gre Športnemu društvu Bukovci, ki so nam odstopili svoje urejene in lepe športne prostore.

Po končanem tekmovalnem delu je ob 19.30 sledila razglasitev rezultatov tekmovanja "Za pokal vasi Bukovci" za pionirske in mladinske ekipe, ob 22. uri pa za članske ekipe. Rezultate si lahko pogledate tudi na spletni strani OGZ Ptuj. Po podelitvi pokalov je sledila še posebna podelitev zahval. Aktualni občinski poveljnik Igor Ambrož se je v imenu vseh gasilcev zahvalil svojemu predhodniku, našemu članu Milanu Majerju, in mu predal zahvalo za dolgoletno uspešno vodenje gasilcev v Občini Markovci. V društvu se lahko pohvalimo z zelo dobrimi rezultati vseh naših štirih ekip, za kar tekmovalcem in njihovim mentorjem čestitam. Vsem prisotnim ekipam se v imenu PGD Bukovci zahvaljujem za udeležbo, jim želim veliko tekmovalnih uspehov tudi naprej in jih vabim, da se nam pridružijo tudi v naslednjih letih.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Peter Majcen, predsednik PGD Bukovci

Foto: arhiv društva

Zahvalili smo se dolgoletnemu občinskemu poveljniku Milanu Majerju

Foto: Patricija Majcen

Člani med izvedbo vaje

Foto: Patricija Majcen

Ekipe pionirk, pionirjev in mladincev z osvojenimi pokali

Bralci ste fotografirali ...

Svit med trobenticami. Fotografijo nam je poslala Jožica Starčič.

Fotografijo nam je poslal Horvat

Fotografijo nam je poslala Albina Sok

"Zaključujem s sojenjem državnih tekmovanj"

Ivan Golob prihaja iz Prvencev. Z gasilstvom se je pričel ukvarjati že v mladih letih. Zelo hitro je opravil tečaj za sodnika. V svoji "gasilski karieri" je odsodil ogromno tekmovanj. Skorajda ni bilo tekmovanja, na katerem ne bi bil prisoten, v zadnjih letih predvsem kot predsednik komisije za najmlajše. Trikrat je bil prisoten tudi na mladinskem mednarodnem tekmovanju in sodeloval tudi na nekaterih izbirnih tekmovanjih za priprave mladincev na mednarodna tekmovanja. Kot nam je zaupal, je na državnem tekmovanju prvič sodil že leta 1993 skupaj z Janezom Liponikom, ki sta bila edina predstavnika iz našega okoliša. Od takrat naprej nobeno državno tekmovanje ni minilo brez njega. Zadnja leta je zasedal mesto predsednika državne sodniške komisije kategorij pionirji in pionirke. Triindvajset let trajajoča doba je pripeljala do tega, da se je Ivan odločil, da svojo kariero državne sodnika zaključi.

"Rad delam z mladino, še naprej se bom udeleževal različnih društvenih in občinskih tekmovanj, državnih pa imam zaenkrat dovolj. Veliko breme je, veliko odgovornosti je na predsedniku komisije predvsem na državnem tekmovanju, kjer odločajo stotinke, pa ni samo čas tisti ... Tudi od sodnikov in od opreme je odvisno, za vse si sam odgovoren. Če gre kaj narobe, moraš ukrepati tako, da

je za vse prav. V vseh teh letih sem prejel ogromno izkušenj, menim pa, da naj sedaj na vrsto pridejo mladi, bolj izkušeni in vedoželjni," še zaključuje Ivan Golob.

Ivan je pred dvajsetimi leti bil tudi pobudnik in ustanovitelj hitrostne vaje s hidrantom, ki se je pričela prav v Prvenčih, zatem pa je prerasla v tekmovanje medobčinskega pomena - ligo, v kateri je tekmovalo tudi po 54 društev.

V spomin na zaključek svojega dela je Ivan skupaj s sodniškim tovarišem Jožetom, tovarišem gasilcem na tekmovanju v Kopru podaril obesek.

Patricija Majcen

Foto: PM

Tekma za pokal podjetja Han d. o. o.

Po planu aktivnosti in rokovniku ŠRD Markovci na območju ribnika v Prvencih je vsaka zadnja nedelja v mesecu maju rezervirana za ribolovno tekmo ŠPIC MARKET TUŠ-HAN d.o.o. Markovci. Tako je bilo tudi v nedeljo, 28. maja, ko se je v boj za veliki prehodni pokal podalo 44 tekmovalcev. Med njimi je bila tudi ena tekmovalka. Idejni vodja tega tekmovanja je g. Rado Plohl z ženo Slavico, ki je ustanovitelj firme HAN d.o.o. Njegovo delo uspešno nadaljuje sin Darko Plohl. Po bolj ali pa manj uspešnem 3-urnem namakanju trnkov so bili rezultati tekme sledeči:

1. mesto: Ferdo VALENTAN 13.700 kg
2. mesto: Stanko ROGINA 13.240 kg
3. mesto: Janko PETROVIČ 10.440 kg
Ob pokalu za prvo mesto je zmagovalec prejel tudi veliki prehodni pokal. Po zaključeni tekmi je bila pogostitev za vse

udeležence, ki jo je sponzoriral organizator.

Moram poudariti, da je ta tekma nekaj posebnega, saj vsak udeleženec ne glede na rezultat prejme tudi praktično nagrado.

Rado Plohl, idejni vodja, je ob tem povedal: "Zelo me veseli, da so se ribiči odzvali v tako velikem številu na tej tekmi in želim si, da pridejo tudi naslednje leto." Edina ženska tekmovalka Marica Šoštarčič je dejala: "Za ribolov me je navdušil sin, ki sem ga občasno spremljala pri njegovih ribolovnih aktivnostih. Nikoli prej nisem resno razmišljala, da bi lovila ribe, vendar me je sin očitno zastupil z ribolovom. Tekmujem tudi v juršinski upokojenski ekipi, kjer sem edina ženska tekmovalka v ligi. Bilo je lepo in če bo vse po sreči, se naslednje leto zopet srečamo." Zmagovalec Ferdo VALENTAN: "Kaj naj

Foto: Srdan Mohorič

rečem? Bil je lep dan in še zmagovalen povrh. Vidimo in srečamo se tudi drugo leto na tem prijetnem druženju."

Povabljeni torej na tekmo, ki bo zadnjo soboto v mesecu maju naslednje leto.

Ignac Habjanič

3. memorialna tekma za pokojne člane

Poleg vseh primarnih aktivnosti in akcij društva, kot so skrb za čisto vodo, skrb za čisto in urejeno okolico ribnika, organizacija različnih ribolovnih tekmovanj, liga ŠRD Markovci, tekma za carja društva, društvene pokalne tekme, dvoboj z Žejnimi ribicami, tekme odprtega značaja, tekme parov in tekme dvojic, imamo v programu tudi memorialno tekmo v spomin na prerano preminule člane našega društva. Letos se je ta odvijala 14. maja in je bila že tretja zapovrstjo.

Preminuli - pokojni člani ŠRD Markovci:

Peter KOVAČIČ Prvenci
Alojz KOSEC Prvenci
Martin MEZNARIČ Markovci
Janko KUKOVEC Bukovci
Janez HORVAT Bukovci
HVALA IN SLAVA NJIM!

Na memorialni tekmi je kljub slabemu vremenu sodelovalo 52 tekmovalcev, ki so se trudili ujeti čim več rib. Za prve tri tekmovalce so bili podeljeni pokali. Prvo-uvrščeni je prejel še veliki prehodni pokal, enako je prehodni pokal prejel tudi ribič, ki je ujel najtežjo ribo. Pokale je sponzoriralo podjetje Zemeljska dela Toneta Plošinjaka s.p. iz Male vasi v občini Gorišnica.

Foto: Srdan Mohorič

Zmagovalec 3. memorialne tekme in dobitnik velikega prehodnega pokala je postal Jože STOCKL, prehodni pokal za najtežjo ulovljeno ribo pa je prejel Borut LEVIČNIK, in sicer je njegova riba tehtala 7.54 kg.

1. Jože STOCKL 22.940 kg
2. Stanko ROGINA 21.220 kg
3. Milan ČREŠNIK 16.700 kg

Po končani tekmi je bila pogostitev oz. malica za vse udeležence, ki so jo deloma sponzorirale žene in partnerice pokojnih ribičev.

Predsednik društva Branko Kostanjevec je povedal: "ŠRD Markovci je z memorialom začela leta 2014 in takrat se je imenoval po našem preminulemu članu Martinu Meznariču. Letos smo zaradi spoštovanja do vseh preminulih članov memorial preimenovali v MEMORIAL ŠRD MARKOVCI ZA VSE PREMINULE ČLANE. Tekma je po planu predvidena vsako leto 2. maja. Člani društva in tekmovalci so tekmo vzeli zelo resno, tako da so bila skoraj vsa lovna mesta zasedena." Meznarič Dragica, vdova po Martinu Meznariču, je ob tem povedala: "Hvaležna sem ŠRD Markovci, da se vsako leto z memorialno tekmo spominja svojih preminulih in naših družinskih članov ter obuja in ohranja spomin na njih. Videla sem, da je Martin po napornem in stresnem delovnem dnevu našel mir in sprostitev ob vodi, pa mu nisem nikoli branila, da ne bi šel za vodo, kjer si je napolnil »baterije« s pozitivno energijo, ki jo je očitno našel ob ribniku. Upam, da je tam, kamor odhajajo pokojni ribiči, tudi možno loviti ribe."

Ignac Habjanič

Foto: Srdan Mohorič

Aleš Golob, državni prvak v tajske boks

Na Ptujju je bilo v maju odprto državno prvenstvo v tajske boks. Prvenstva, ki je potekalo po turnirskem sistemu na izpadanje borcev in je pomenilo zaključek sezone ligaškega tekmovanja IMTL, se je udeležilo več kot 60 tekmovalcev iz cele Slovenije.

Ptujčani so v različnih kategorijah imeli šest predstavnikov pod vodstvom trenerja Matjaža Tomažina. Fantje so pokazali odlične borbe. Med tekmovalci je bil tudi naš občan Aleš Golob iz Prvencov in v svoji kategoriji v finalu premagal Jerneja Ferčeca iz Maribora s tehničnim nokavtom (predaja) v drugi rundi. Odlično se je odrezal tudi Alen Golob in v močni konkurenci izkušenih borcev do 81 kg

osvojil 3. mesto. Z odličnimi rezultati sta si vpoklic v reprezentanco do 75 kg tako prislužila Timi Pungaršek med mladinci in Aleš Golob med člani.

Prav tako se je zaključila mednarodna liga IMTL finale, kjer so fantje po štirih krogih prav tako nanizali odlične rezultate. V članski kategoriji do 75 kg je naslov ZOPET pripadel Alešu Golobu, ki je iz kroga v krog napredoval in zmagoval ter v finalu dokazal, da je talentiran borec, saj je zmagal v konkurenci devetih tekmovalcev pred Nevenom Brkičem iz Izole. Odličnemu borbeniku Alešu Golobu ob uspehu čestita tudi uredniški odbor Lista iz Markovcev.

ADR

Aleš Golob (tretji z leve)

Foto: osebni arhiv

Srečanje Zabovčanov

*„Kjer valovi Drave režejo gore,
kjer je cvetja polno, tam zelenje je,
kjer so žitna polja v soncu ožarjena,
tja me srce vleče, tam sem jaz doma.“*

Terezija Maroh

Bele majice z napisom „Kjer valovi Drave“ in sliko barna, so v popoldnevu 18. junija že ob pogledu proti enemu od pomembnih znamenj vasi Zabovci vaškega Mlinu Korošec ter Dravi in Športnemu parku kazale, da to ni navaden dan. Bil je dan srečanja v Zabovcih rojenih ljudi. Odziv je bil nad pričakovanji, skoraj 300 se nas je zbralo z željo utrditi zavest, da je biti del skupnosti nekaj, kar ostane zapisano, saj „dom le ti si sreča, po tebi hrepenim“.

Vaška skupnost je skupaj z nekaterimi posamezniki iz vasi pripravila prvo tovrstno srečanje Zabovčanov. Prišli so tisti, ki so v vasi ostali in tudi tisti, ki smo po ljudsko odšli „s trebuhom za kruhom“. Stiski rok, objemi, „dajanje“ obrazov v posamezne družine, so bili tisti, s čimer smo srečanje začeli. Sledila je skupinska fotografija, nato pa „himna“ Zabovčanov „Kjer valovi Drave“, ki jo je pred leti iz narodne Kjer valovi Save spisala ena najbolj dejavnih ljudskih ustvarjalcev Terezija Maroh. Na slednjo je v svojem nagovoru spomnil župan Milan Gabrovec, ki je za sebe in ljudske pevke Folklornega društva Markovci prinesel „cekar z južno“ in tako pokazal, kako gostoljubni so bili in so še danes Zabovčani. Nagovoru župa-

na je sledil statistični pregled vasi, ki so jo spisali duhovniki župnije Svetega Marka. Farni duhovnik Janez Maučec je najprej spomnil, da smo Zabovci tretja največja vas v Občini Markovci in na domačina, predanega veri in Njemu, ki služi vsem, duhovnika Ivana Janeza Horvata. In prav vera je tista, ki še danes najmanj enkrat na leto povezuje vaščane vasi Zabovci. Se vprašate kako? Zaradi vaške kapele, ki letos praznuje deseto obletnico postavljanja doma izdelanih jaslic s strani zavzetega vaščana Janeza Krajnčiča. Leto za letom se na Veliko soboto zbiramo ob tej kapeli, ki je leta 2014 obhajala sto let, postavljena pa je bila v zahvalo za srečno vrnjene fante iz prve svetovne vojne in v spomin na vse, ki so v njej svoje življenje dali na oltar domovine (ob tej obletnici je prvič po spominu vaščanov v vasi bila darovana sveta maša in tudi blagoslov obnovitvenih del, ki jih je skupaj z domačim župnikom Maučecem vodil škof Anton Jamnik).

Kljub letom imam dober spomin na „Bumbekvo“ danes Vaško kapelo, ki nas je kot otroke poleg Gasilskega doma povezovala v redni šmarnični pobožnosti. To smo opustili. Ali je to prav ali ne, naj presodi vsak sam, a dejstvo je, da prostor, kjer se večkrat srečujejo ljudje postane prostor veselja, smeha in bližine. Tako kot nas je združil Športni park 18. junija, naj nas poleg Gasilskega doma in Lipe ob 25. juniju povezuje tudi vaška kapela.

Molitev nikomur ne škodi, je le upanje v boljše in lepše, še posebej ob življenjskih preizkušnjah, ki človeka močno zaznamujejo in spremenijo. Poznam soseda, vaščana, znanca? To vprašanje mi odmeva še danes. In vesel sem za zgodbo pričevanja v večeru srečanja o tem da, ko ti je predstavljena huda preizkušnja ne obupaš, greš naprej. To bi moral biti cilj vsakega, ne samo preizkušenega! Hvaležen vsem, posebej vaškemu odboru Zabovci za to srečanje, ki naj postane tradicija, pa ne samo v vasi rojenih vaščanov ampak vseh, ki tej vasi dajete dušo. Brez nje vasi ni, in brez povezovanja, sodelovanja, tudi kdaj odpuščanja skupnost ne preživi. Rodijo se delitve in razdelitve, tega si v današnjem „norem“ svetu ne privoščimo. Velikokrat (govorim tudi iz lastne izkušnje solidarnosti ob smrti treh bratov in očeta) ste vaščani Zabovci dokazali, da je dihati skupaj nekaj kar človeku ogreje srce. To sem znova občutil v soboto na dan „Belih majic“. Hvala za ta občutek v upanju, da se ob letu osorej znova ponovi.

Ponosen Zabovčan. Alen Salihović

V soboto, 18. junija je v Zabovcih bilo 1. srečanje Zabovčanov.

8 članov organizacijskega odbora je po nekaj mesecih pogovorov, priprav in obveščanja sovaščanov in Zabovčanov, ki danes več ne živijo v rojstni vasi pripravilo prireditev, ki bo vsem ostala v nepozabnem spominu.

Malo pred 16. uro so se skupine ponosnih Zabovčanov pomikale proti športnemu parku Zabovci, kjer jih je čakal priredi-

tveni šotor. Po pozdravnem nagovoru in skupinskem slikanju se je pričel program, ki ga je pripravil in vodil Franc Šimenko. Nastopila so domača dekleta na različnih inštrumentih, Zabovske pevke (danes pevke folklornega društva Markovci), harmonikarska skupina Modras in Daniel Tement s svojo ženo. Pozdravni govor sta imela tudi g. župnik Janez Maučec in g. župan Milan Gabrovec, ki je postrgel ljudske pevke z »južno« iz »cekarja« tako kot je to bilo nekoč, ko so naši predniki preko Drave hodili v kosit Šturmovce. Skozi celoten program nas je g. Šimenko vodil po poti zgodovine naše vasi, na platnu se je vrtil posnetek vasi iz zraka, spomnil se je vseh za vas pomembnih ljudi, naših prednikov, ki so kakorkoli delovali za širšo skupnost. Po uradnem delu prireditve in okrepčilu kuharskih mojstrov pa smo se zavrteli ob glasbi in uživali ob obujanju spominov. Starejši in pa vsi, ki so prišli iz oddaljenih krajev so imeli priložnost da se pogovorijo in poveselijo s svojimi vrstniki in rojaki.

V imenu vseh 264 Zabovčanov, ki smo se srečanja udeležili se še enkrat zahvaljujem organizatorjem, ki so v prireditvi vložili ogromno dela in prostega časa. Hvala bilo je nepozabno, so besede vseh, ki so odhajali v upanju, da se sobotna zgodba ponovi.

V imenu organizatorjev pa se zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji in pripravljanju prireditve, predvsem pa g. Zmazek Gregorju za odlično opravljeno delo. Hvala vsem in vsakemu posebej.

Bojana Plajnišek

30. Korantov pokal 2016

Foto: Gorazd Mlinarič

NK MARKOVCI - NŠ KORANT 5:0

NK BUKOVCI - NK STOJNCI 2:3

Za 3.mesto:

NK BUKOVCI - NŠ KORANT 7:5

Za 1.mesto:

NK MARKOVCI - NK STOJNCI 0:1

Zaključno prireditev za nogometno sezono 2015/16 je MNZ Ptuj dodelila Športnemu društvu Bukovci, zato smo se v klubu odločili, da prireditev združimo s turnirjem za Korantov pokal.

Tako smo v petek, 10. junija, najprej spremljali revialno tekmo med ekipo nogometnih sodnikov in delegatov ter ekipo nogometnih trenerjev, nato pa še tekmo med prvakom Super lige NK Cirkulane in reprezentanco MNZ Ptuj, ki je nastopala v tekmovanju za Regions Cup.

Tekmi sta seveda bili prijateljskega značaja, zato so nas igralci razveselili z velikim številom zadetkov in lepimi akcij.

V soboto, 11. junija, pa se je odvijal še drugi dan nogometnega praznika. Na prvi tekmi sta se pomerili ekipi NK Mar-

kovci in mladinska ekipa NŠ Korant, ki je v letošnji sezoni prepričljivo osvojila naslov prvaka. Markovci so vnovčili svoje izkušnje in prepričljivo zmagali. Drugo srečanje je bilo bolj izenačeno, a so gostje iz Stojncev skozi tekmo vse niti držali v svojih nogah in zaslužno zmagali. Nato smo na tekmi za tretje mesto spet videli pravo revijo zadetkov, končnega tretjega mesta pa so se na koncu razveselili domači igralci.

Na finalni tekmi med ekipama NK Stojnci in NK Markovci smo edini zadetek videli že v prvi minuti srečanja, ko je ob strelu Matjaža Koreza nespretno posredoval Jurček Horvat in žogo poslal v lastno mrežo.

Kljub spremenljivemu vremenu se je v Športnem parku Bukovci zbralo lepo število nogometašev kot navijačev, ki so s svojim navijanjem dodali piko na i k še eni uspešno zaključeni nogometni zgodbi.

Gorazd Mlinarič

Ustrezno ravnanje z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom

Pri opravljanju vsakdanjih aktivnosti nastajajo t. i. biološko razgradljivi kuhinjski odpadki ter zeleni vrtni odpad. Med slednje štejemo odpadno vejevje, travo, listje, plevel, gnilo sadje, lesni pepel ..., medtem ko med biološke odpadke sodijo odpadki, kot so zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst, jajčne lupine, kavne usedline, filter vrečke, brisače in papirnate vrečke ..., skratka vsi odpadki, ki se lahko razgradijo po naravni poti s kompostiranjem.

Zadnje čase v nekaterih občinah Spodnje Podravja opažamo kar nekaj nepravilnosti pri ločevanju bioloških odpadkov, zato smo se odločili, da vam na kratko predstavimo, kako najbolje in pravilno ločevati te odpadke. S tem nam boste pomagali ohranjati čisto okolje ter se na dolgi rok izognili morebitni kazni zaradi nepravilnega odlaganja bioloških odpadkov. Pogoj za uspešno snovno ali termično izkoriščanje odpadkov je njihovo ločeno zbiranje, ki nam omogoča, da omenjene odpadke preusmerimo na kompostiranje, pri čemer dobimo kompost kot naravno organsko gnojilo. V skladu z določili Uredbe o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom je prioritetno lastno kompostiranje. Šele ko povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva nima možnosti ali ne želi kompostirati, morajo te odpadke prevzeti izvajalci obveznih občinskih gospodarskih javnih služb.

Biološko razgradljive kuhinjske odpadke je prepovedano rezati, drobiti ali mleti ter redčiti z namenom, da se jih z odpadno vodo odvaja v kanalizacijske sisteme, greznice, nepretočne greznice ali neposredno v vode. **Povzročitelji biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada morajo odpadke zbirati v vodotesnih zabojnikih ali posodah, ki so ločene od drugih odpadkov. Prepovedano jih je odlagati v druge posode, na primer med mešane komunalne odpadke (smeti).**

Kompostiranje doma

Če se odločite kompostirati doma, potem morate za postavitve hišnega kompostnika na vrtu izbrati polsenčen ali senčen prostor, zavarovan pred vetrom in lahko dostopen. Hišni kompostnik naj ima neposreden stik s tlemi in naj bo z vseh strani primerno prezračen. Prva plast v kompostniku naj bo iz zdrobljenih vej, ki poskrbi za dobro zračenje in preprečuje zastajanje vode.

Za optimalen razkrojni proces je pomemben zadosten dovod kisika. V procesu razgradnje, ki poteka pri 50°C–60°C, mikroorganizmi, bakterije in glive proizvajajo humus in hranilne snovi, za kar potrebujejo določeno vlago. V času daljše poletne suše je priporočljivo vlaženje kompostnega kupa. Ko je hišni kompostnik poln (po približno pol leta), njegovo vsebino preložimo. S tem ga prezračimo in pospeši-

mo razkroj. Dozorel kompost presejemo s sitom z odprtini 15–20 mm, preostanek pa uporabimo za nadaljnji razkroj kot

strukturni material.

Vaš zbiralec odpadkov,

Čisto mesto Ptuj, d.o.o.

Senegalci v Bukovcih

Maja lani je bil na Ptuj ustanovljen zavod Most povezave Evropa-Afrika-Ptuj. Njegova ustanoviteljica sta ga. Ivica Ličen in Idrissa Wade. Junija se je v Sloveniji mudila gospodarska delegacija iz Senegala, ki je med drugim obiskala Mestno občino Ptuj in tudi Bukovce.

Obiskali so Mlekarsko zadrugo Ptuj, Pomurske mlekarne, dve moderni kmetiji, Sip Šempeter, Agromehaniko Kranj, Kmetijsko-gozdarski zavod Ptuj, Biotehniško šolo Ptuj in bili v Bukovcih na kmetiji Janeza Janžekoviča-Mrkuca, kjer jim je predstavil pripravo bučnic za izdelavo bučnega olja. V Senegal pridela zelo

veliko takšnih buč, vendar semena-bučnice zavržejo. Janez Janžekovič je obiskovalcem predstavil še koristne učinke bučnega olja na vseh področjih in njegove lastnosti.

Senegalci so bili izredno navdušeni nad oljem in njegovim izrednim okusom. Seveda je Janez podaril vsakemu tudi stekleničko za v Afriko.

Direktorica zavoda Ličnova je povedala, da so ponosni na to, da so prav oni tisti, ki so začeli pisati zgodovino Slovenija-Senegal. Želimo jim še veliko uspešnih srečanj in izmenjav.

UR

V MURSKI SOBOTI SO SLOVESNO POSPREMILI VOŽNJO DIZELSKA LOKOMOTIVE V GARAŽO

10. junija je na železniški postaji v Murški Soboti potekala slavnostna in vseslovenska prireditev Slovenija praznuje. Z dogodkom smo obeležili nekaj zelo pomembnih mejnikov razvoja železniške infrastrukture, ki so temeljni za nadaljnji gospodarski in celostni razvoj Slovenije. Slavnosti se je udeležil tudi državni vrh, vse zbrane so nagovorili predsednik vlade Miro Cerar, minister za infrastrukturo Peter Gašperšič in ministrica brez resorja, pristojna za razvoj, strateške projekte in kohezijo Alenka Smerkolj. Med drugim so se strinjali in poudarili, da je Slovenija z zaključkom projekta »Rekonstrukcija, elektrifikacija in nadgradnja železniške proge Pragersko–Hodoš za hitrosti do 160 km/h; Modernizacija nivojskih prehodov in izvedba podhodov na železniških postajah«, pridobila pomembno in strateško posodobitev železniške infrastrukture, ki pozitivno vpliva na razvoj železniškega prometa, krepitev gospodarstva in nenazadnje uporabnikom železniškega in cestnega prometa omogoča varnejšo, hitrejšo in bolj udobno vožnjo.

Dogodek, ki je potekal 10. junija na železniški postaji v Murški Soboti je sestavni del predstavitev projektov v okviru dnevov odprtih vrat EU projekt - moj projekt in kot tak je bil namenjen širši javnosti. Zaključek projekta modernizacije, nadgradnje in elektrifikacije proge Pragersko-Hodoš je sovpadal s 15. obletnico ponovne vzpostavitve železniške povezave med Slovenijo in Madžarsko, 170-letnico prve vožnje vlaka po slovenskih tleh in 25. obletnico samostojne in

neodvisne Republike Slovenije,

zato so bile v okviru uradnega zaključka projekta, z odkritjem spominske plošče, obeležene tudi te obletnice. V ta namen je potekala tudi prva uradna vožnja električnega vlaka od železniške postaje v Murški Soboti do mejne postaje v Hodošu. Z vlakom se je zapeljal tudi državni vrh, ki se je na železniški postaji Hodoš srečal z madžarskim državnim vrhom, z madžarskim zunanjim ministrom Petrom Szijjartom na čelu. Po uradnem delu dogodka so se odvijali koncerti različnih glasbenih skupin, ki so dodobra razživele zbrano množico, ki je v sproščenem vzdušju proslavila tako pomemben dan za Slovenijo.

S projektom rekonstrukcije, elektrifikacije in nadgradnje 109-kilometrski železniški proge Pragersko–Hodoš je posodobljen železniški odsek, ki je predstavljal še zadnji neelektrificirani del mediteranskega koridorja. Projekt predstavlja največjo infrastrukturno naložbo na področju železniške

infrastrukture v finančni perspektivi 2007–2013 in na področju prometne infrastrukture po izgradnji avtocestnega križa v Sloveniji. Proga Pragersko–Hodoš–državna meja pa se uvršča med najsodobnejše v Sloveniji. Celotna naložba je znašala 465 milijonov evrov, Evropska unija pa je iz Kohezijskega sklada prispevala 207,03 milijona evrov. Investitor projekta je Ministrstvo RS za infrastrukturo, Direkcija RS za infrastrukturo.

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013, razvojna prioriteta 1 - Železniška infrastruktura – KS.

Ponovno »da« v markovski cerkvi

Foto: Marjan Tement

Življenje prehitro mineva in le redko se spomnimo dni, ki so prelomni v našem življenju. Zakonska skupina s sodelovanjem farnega župnika g. Janeza Maučeca nas je 29. maja 2016 povabila k slovesnosti pri sv. maši, ko smo obeležili okroglo obletnico naših porok. Tistega dne so nam misli pošle na dan trenutka, ko smo si svečano obljubili »da«.

Pred sv. mašo smo prejeli šopke. Nedeljska maša je bila svečana, saj smo si ponovno obljubili zvestobo in sožitje. Simbolno smo prejeli priznanja ob našem jubileju. Po maši je sledilo fotografiranje, prejeli smo tudi spominke. Po svečanem kosilu v župnišču so nam zaigrali frajtonarji in ob poskočnih skladbah smo vsi veselo zaplesali.

Iskrena hvala zakonski skupini pod vodstvom g. župnika, ki je tudi letos poskrbel za nepozabno doživetje mnogih zakoncev.

Jerica Golob

Tekmovanje mladih kolesarjev

Ekipa mladih kolesarjev OŠ Markovci 2016

Avto moto zveza Slovenije je organizirala državno tekmovanje FIA-EETC 2016. Avto moto društvo Markovci in Osnovna šola Markovci sta prijavi ekipo mladih kolesarjev v naslednji sestavi članic in članov: Blažka Horvat, Manca Drevenšek, Ajda Mikša, Nejc Letnik, Tomi Horvat in Jaka Janžekovič. Odpeljali smo se na center varne vožnje na Vransko. Po sprejemu so mladi kolesarji dobili štartne številke in navodila za tekmovanje. Tekmovali so v risanju risbic na temo prometne varnosti, teoretičnem delu prometnih predpisov na računalniku in v praktični vožnji na kolesarskem poligonu. Vodja ekipe mladih kolesarjev je bil učitelj Gregor Zmazek, ki je tudi njihov mentor. Po podelitvi priznanj je podpredsednik Avto moto zveze Slovenije – Jože Režonja – pozdravil mlade tekmovalce. Med drugim je povedal, da so na tem težkem tekmovanju zmagovali vsi. Naši kolesarji so dosegli lep uspeh, za kar gre zahvala vodstvu šole in učitelju Gregorju Zmazku. Otroci so doživeli lep dan, spoznali pa so tudi mnogo novih prijateljev.

Predsednik AMD Markovci Martin Zamuda

Ob dnevu državnosti od Podlehnik do Gorce

Vaščani Prvencev, Strelcev in zaselka Novi Jork smo tudi letos počastili dan državnosti, 25. junij, s pohodom po slovenskih krajih. Letos je organizator, Prosvetno društvo Prvenci-Strelci, izbral haloško pot od Podlehnik do Gorce. Vodenje pohoda je bilo prepuščeno domačinoma Milanu Vidoviču, predsedniku Turističnega društva Podlehnik, in Zdenki Golub, učiteljici in vodički z licenco. Predstavniki društva so nas zjutraj pričakali v svojih prostorih. Mladi člani so nam z zvoki harmonike in petjem pričarali dobro voljo na obrazih, predsednik pa je predstavil društvo in nas pogostil s pijačo.

Tako prebujeni in dobre volje smo krenili na pot. Ob klepetu, veselem druženju in opazovanju lepot Haloz smo po dobri uri prispeli na Rodni Vrh. Vodička je s slikovito pripovedjo dopolnila naša spoznavanja. Prilegla sta se tudi malica in počitek. Pot nas je nadalje vodila do viničarskega muzeja. Tam smo spoznali prostore, v katerih je nekoč bivala družina viničarjev in, pripovedovali pa so nam tudi o njihovem skromnem življenju. Nadaljevali smo z druženjem ob dobri hrani in haloški kapljici.

Pot do doma nas je vodila mimo Starš, kjer smo si v okviru »Praznika sivke« ogledali polja sivke, izdelovanje venčkov in živali iz slame. Ker se nam prav nič ni mudilo domov, je sledil še daljši postanek pri sladoledarju in vrnitev v večernih urah. V današnjem času, ko vaščani niso tako potrebni pomoči pri kmečkem delu ali gradnji, je sproščen pogovor in druženje velikega pomena prav za vse. Upam, da bomo tudi v bodoče našli čas in prilike za druženje.

Anton Zver, predsednik Prosvetnega društva Prvenci-Strelci

Iskrice iz vrtca Markovci

Prav je, da se ob koncu šolskega leta ozremo nazaj in povemo, da je za nami zelo igrivo, zabavno, veselo in uspešno leto. Veliko smo se igrali, ustvarjali in sodelovali na raznih natečajih in projektih. Udeležili smo se Mednarodnega kroša cicibanov in cicibank, sodelovali na 4. Unesco teku mladih, kjer smo se družili z znanimi športniki in športnicami Slovenije. Posebej ponosni smo na pevski zborček vrtca, saj nas je zelo dobro zastopal na reviji Ciciban poje in pleša, ki je 31. maja potekala v SNG Maribor.

Skozi leto se je zvrstilo veliko zanimivih dejavnosti, ki so nas veliko novega naučile, razvejale našo radovednost ter otroško domišljijo. Kot bi tlesknili s prsti, se izteka šolsko leto in za otroke, ki bodo v novem šolskem letu prestopili šolski prag, se pričinja novo poglavje v življenju. V petek, 10. junija, so postali mini maturanti. S piščalkami so se odpravili skozi Markovce, posloveli so se od mlajših otrok v

vrtno, obiskali učence prve triade v domači osnovni šoli, odpravili pa so se tudi na obisk k županu Milanu Gabrovcu. Po občinski zgradbi je odmeval glas piščalk in veselje ob otroškem direndaju. V četrtek popoldan so se mini maturantje predstavili tudi staršem in jim pripravili krajši program, ki mu je sledilo

srečanje pod naslovom Lahkih nog na okrog. Odpravili smo se na pohod do Športnega parka Zabovci.

Letos se od vrtca poslavlja 43 otrok, na novo pa bomo v jeseni sprejeli 44 novincev. Vsem želimo veliko srečnih, igrivih in razigranih trenutkov na njihovi novi poti.

Pri otrocih ni majhnih korakov. Vse, kar storijo in naredijo, so velike stvari. Predvsem srca imajo večja kot mi odrasli. Vanje spravijo vse, kar vidijo in vse, česar se zavedajo, tudi majhen kamenček, ki so ga opazili na cesti, listek z drevesa, poljubček kar tako, mravljico ali črčička, predvsem pa vse ljudi, ki so okoli njih ... (Pearl S. Buck)

Sonja Ambrož

Otroci na izletu v Zavrč

Z avtobusom smo se odpeljali v Zavrč. Že med vožnjo je bilo med otroci začutiti navdušenje, pričakovanje. Najprej smo se odpravili na nogometni stadion. Prijazno so nam dovolili ogled notranjosti in tudi igrišča. Otroci so bili

navdušeni. Veliko so komentirali ob videnem. »Vzgojiteljica, vidiš kako veliki gol je! Golman mora močno skočiti, da ulovi žogo!« Nato smo se odpravili do šole in vrtca, kjer smo na tamkajšnjem igrišču malicali. Ko smo se okrepčali, nas je pot skozi vinograde peljala do cerkvice in nazaj proti velikemu stadionu. Od tam nas je avtobus polnih vtisov odpeljal v naše Markovce. Izlet je potekal v zelo sproščenem in prijetnem vzdušju.

Erika Janžekovič

Zbiranje papirja devetošolcev

Tudi v preteklem šolskem letu smo se devetošolci Osnovne šole Markovci odločili za akcijo zbiranja starega in odvečnega papirja in s tem želeli zmanjšati stroške naše vavete. Akcijo smo izvajali skozi celo šolsko leto vsak drugi vikend v mesecu po vseh devetih vaseh naše občine. Marsikdo bi si mislil, da smo z zbiranjem papirja le zapravljali naš dragocen čas, a temu sploh ni bilo tako. Vsako soboto in nedeljo, ko je akcija potekala, je bilo lažje vstati. Po vaseh smo "dirkali" s samokolnicami, prikolicami in drugimi pripomočki in priznati moramo, da smo odkrili marsikatero novo hišo v domači vasi. Ker pa je naša generacija majhna, so nam vztrajno pomagali tudi naši starši, bratje, sestre ... V največjo pomoč so nam bili vsi, ki so papir zbirali in nas pričakovali vsak konec tedna. Prav zaradi njih smo zbrali dovolj papirja, da smo si sami pokrili večji del stroškov vavete. Te izkušnje ne bomo jemali le kot delovne, pač pa se bomo z veseljem spominjali vseh nasmeškov in vzpodbudnih besed vseh, ki so nam pri tem pomagali in se jim zato prav iskreno zahvaljujemo.

Rebeka Mikša, 9.a

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

G
E
O
M
E
R
A

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

Gradivo za šolske strani zbira Vida Vajda.

Dobitnik treh zlatih priznanj in državni prvak iz Vesele šole - Gašper Vrtačnik

Učenec 6. b razreda, Gašper Vrtačnik, se je v šolskem letu 2015/16 udeležil kar nekaj tekmovanj. Najboljši uspeh je dosegel na državnih tekmovanjih iz Vesele šole, matematike in čebelarstva, in sicer zlata priznanja. Povprašali smo ga o njegovih občutkih.

Tekmoval si na več različnih področjih: vesela šola, matematika in čebelarstvo. Zakaj si izbral ravno ta področja? Kaj meniš, da je pripomoglo, da si osvojil tako dobre rezultate?

Ta področja sem izbral zato, ker me zelo zanimajo, k rezultatom pa je pripomogla predvsem vaja in zanimanje.

Za katerega od teh tekmovanj si se največ pripravil in kaj se ti je zdelo najtežje?

Največ sem se pripravil na tekmovanje iz Vesele šole. Predelal sem snovi, ki so bile v reviji Pil. Ker jih je bilo ogromno, se mi je to tekmovanje zdelo tudi najtežje.

Seveda, zato si postal tudi državni prvak na področju vesele šole, kar je zagotovo zavidljiv uspeh! Bi se želel s katerim od področij na tekmovanjih ukvarjati tudi v prihodnosti?

Da, zelo me zanimajo čebele. Všeč mi je delo z njimi in se mi zdijo zelo posebne živalice. Želel bi se tudi ukvarjati z matematiko, ker rad rešujem miselne naloge.

Pravijo, da ljudje, ki veliko berejo, tudi veliko znajo. Ali to velja tudi zate?

Res je, rad berem. Najbolj všeč so mi fantazijske knjige, ker je več stvari mogočih. Knjige si izbiram sam, zato tudi ne maram šolskega domačega branja. Včasih rad preberem tudi kakšno znanstveno knjigo.

Ali se v prostem času ukvarjaš s kakšnimi drugimi dejavnostmi?

Da, hodim v glasbeno šolo, kjer že drugo leto igram klavir. Obiskujem tudi čebelarski krožek na naši šoli, kjer so me spodbudili k sodelovanju na tekmovanjih.

Mlademu Gašperju želimo še obilo uspehov v prihodnosti ter uresničitev njegovih ciljev.

Pripravili: Eva Ertl in Špela Kukovec, 8. b

Izlet v sedmem razredu

Bil je 1. junij, ko smo se sedmošolci odpravili na dolg izlet. Odšli smo ob 8. uri. Vožnja je bila precej dolga in zabavna, saj sem se ves čas pogovarjala s sošolkami. Po zabavni in utrujajoči vožnji smo prispeli v Mozirski gaj in si ga ogledali. Bil je prečudovit, tako da se ga nisem mogla nagledati. Potem smo se z vodičem odpravili do ribnika in hranili ribe, vendar niso bile lačne. Nato smo se razdelili v skupine in dobili delovne liste. Vsi smo si natakili naše »batače« in odšli k reki Savinji. Seveda tam nismo počeli nič drugega, kot lovili vodne živali in jarmali. Nato smo analizirali delovni list. Sledila je kača, ki smo jo lahko prijeli, ampak je bilo precej čudno. Prišel je čas, ko smo se odpravili do Velenja na stoletja star velenjski grad. Veliko stvari je bilo iz drugih gradov in celo nekaj iz Afrike. Vse mi je bilo všeč, razen hoja na hrib in spet nazaj dol. Sledil je čas za kosilo, zato smo se odpravili v nakupovalni center in vsak je nekaj pojedel. Po kosilu je prišla najboljša

in najstrašnejša stvar tistega dne – Adrenalinški park Betnava v Mariboru. Tam so nas lepo sprejeli ter nam dali pasove in čelade. Srečali smo tudi našo učiteljico za angleščino. Najprej smo imeli kratko vajo, kako se pripenjati za »zajlo« in nato pravi del. Plezanje! Imajo različne težavnostne stopnje, vsi smo začeli na prvi. Najboljše mi je bilo na četrti stopnji, saj sem se veliko spuščala in kričala. Na peti plezalni progi mi je bilo tako zabavno, da me je bilo strah in komaj sem lahko gledala naravnost ne pa dol. Potem pa najhujši del, šesta stopnja. Visoko je bilo več kot pet metrov in jaz seveda tako kot pri ostalih nisem mogla nehati gledati dol. Vse steze so se mi majale in občutek sem imela, da nisem bila pripeta – da ne bo pomote, sem bila. Kasneje pa ... obtičim na vrvi. Najprej sem imela občutek, da sem Tarzan ali nekaj podobnega, potem pa se je cela zgodba obrnila. Vrtela sem se v krogu, da mi je postajalo slabo. Spodaj so mi govorili: saj bo, pa ni bilo. Na koncu so me končno spravili dol in cela sem bila bleda in si rekla: povsod je lepo, a na tleh je najboljše. Potem smo se končno odpravili proti Markovcem in bila sem vesela, da smo imeli takšen dan!

Vita Peklari, 7. b

Zaključna ekskurzija

V torek, 31. 5. 2016 smo se s 4. b razredom odpravili na zaključno ekskurzijo v Olimje. Na izlet smo se pripravljali v šoli. Z učiteljico smo šli v 4. a razred, kjer je povedala pravila. Načrt izleta smo dobili v četrtek. Na načrtu je pisalo vse, kar smo potrebovali.

Peljali smo se skozi Markovce, Ptuj, Sp. Hajdino, Zg. Hajdino, Kidričevo, nato pa skozi Lovrenc na Dravskem polju, Stoperce, kjer smo videli Boč in Donačko goro. Nato smo se peljali skozi Rogatec in prispeli v Rogaško Slatino. V Rogaški Slatini smo se posedli na klopcu v zdraviliškem parku. V parku mi je bil zelo všeč vodomet, ki nas je zaradi vetra poškopil. V parku smo si lahko kupili tudi sladoled in spominke. Nato smo šli v Olimje, kjer smo videli samostan, ki ima štiri obrambne stolpe, dvizni most pod katerim je izkopen jarek. Nato smo šli v cerkev. Tam smo videli črno zlato altar in porisan strop. Za nami pa so bile 250 letne orgle, ki še zdaj delujejo. V pritličju je tudi najstarejša lekarna v Sloveniji in tretja najstarejša v Evropi. Tam smo videli različna zdravila, ki jih gojijo na vrtu pred samostanom. V cerkvi so mi bile najbolj všeč jasli in orgle. V čokoladnici smo videli veliko čokolade, ki so jo delali ročno. Gospa nam je povedala, da kakavovec raste v Braziliji. Pri koči čarovnice smo videli pravo staro in prijazno čarovnico. Sprehod po pravljicnem gozdu je bil smešen in zanimiv, saj smo videli različne knjižne junake. Žalostnega viteza, Bedanca, Kosobrina, Piko Nogavičko, Zvezdico zaspanko ... V muzeju smo videli lopar, burklje, grebljice. Tudi mali mlin in kovača smo videli. Zdaj že pokojni ravnatelj šole Podčetrtek je prepotoval skoraj celi svet. Iz vsake države si je prinesel spominek. Bil je že v Egiptu, Kanadi in Španiji (Barceloni).

Na jelenovem grebenu smo videli srne in srnjake. Na avtobusu smo se imeli lepo, saj smo si peli, da bi prej prišli domov. Ko smo se pripeljali nazaj v šolo, so nas starši veseli prišli iskat. Bil je zelo lepo.

Luka Matjašič, 4. b

Kolesarki Izpit

Peti razredi smo tako kot vsako leto delali kolesarski izpit. Že na začetku petega razreda

smo vsi neučakano čakali dan, ko bomo začeli vaditi za izpit. Čeprav so dnevi tekli zelo hitro, se nam je ta svečan dan zdel tako daleč. September, oktober, november - o izpitu ne duha ne sluha. December, januar, še vedno smo nestrpnost čakali. Februar - končno, učiteljica nam je povedala, da bomo začeli vaditi! Naslednji dan smo med družbo odšli na višjo stopnjo in v računalniško učilnico. V učilnici nas je čakal učitelj Gregor, ki nam je povedal nekaj pravil in nekaj zanimivih stvari o kolesarjenju. Potem se je vsak učenec posedel za svoj računalnik. Odšli smo na poseben program in na njem brali par osnovnih stvari glede kolesarjenja. Tako smo vsak dan zaporedoma hodili v računalniško učilnico in se učili o pravilih. Ko je minil prvi mesec, smo na drugi strani sio-kolesar reševali posebne teste, ki so bili za vajo. Ko smo mislili, da smo dovolj pripravljeni za izpit v teoretičnem delu, smo spet odšli v računalniško učilnico. Dobili smo šolski g-mail. Prijavili smo se še na eno stran, kjer smo izvajali pravi izpit. Počutila sem se nestrpnost, obenem pa me je bilo malo strah. Nekateri so uspeli v prvo, drugi spet ne. Imeli smo pet možnosti. Hvala bogu smo vsi opravili teoretični del izpita.

Nato smo se s šolskimi kolesi in ovirami odpravili ven, kjer smo izvajali praktični del izpita. S kolesi smo se vozili po določenih delih vasi in vadili na poligonu. V šolo prišel policaj. Takrat smo delali praktični izpit zares. Opravili smo skoraj vsi. Čez par dni je na vrata učilnice potrkal ravnatelj. Svečano nam je razdelil izkaznice. Občutek je bil nepopisen. Končno se bom lahko vozila s kolesom.

Maša Fras, 5. a

Lastnosti krajevnih voda

V sredo, 6. aprila, smo imeli naravoslovni dan. Pouk se je začel ob normalnem času. Najprej smo v razredu naredili prvi poskus. Potem smo si naredili papirnate ladvice. Odpravili smo se na pohod. Zraven smo vzeli lupo, kozarec s pokrovom in pinceto. Šli smo, da smo se kaj naučili. Vreme je bilo lepo. Šli smo v Zabovce, do reke Drave, do reke Rogoznice in do Ptujkega jezera.

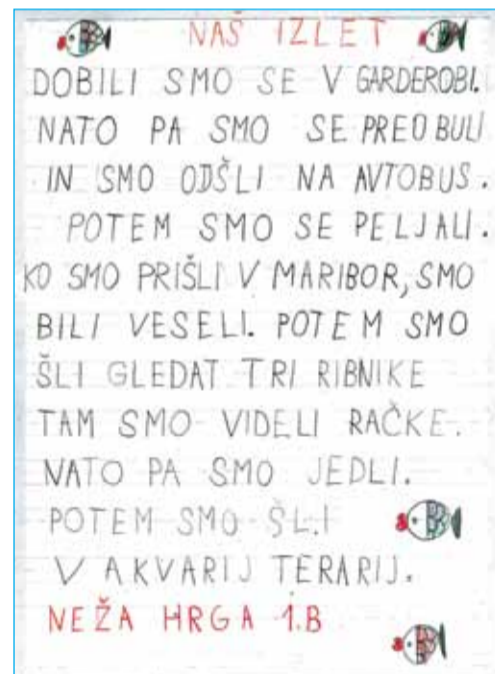
Videli smo veliko ptic in drugih živali. Spoznali smo tudi raco mlakarico, črno čigro in rečne labode. Odšli smo do reke Drave in si jo ogledali, potem pa do reke Rogoznice. Tam smo zajeli vodo v kozarce in pokrili s pokrovom. V vodi je bilo veliko majhnih vodnih živali, ki nam povejo onesnaženost vode. Odpravili smo se do območja reke Drave in pojedli malico. Malicali smo sendviče s klobaso. Naša spremljevalca sta bila učiteljica Darja Šori in učitelj Primož Galun. Ob 12. uri smo se odpravili nazaj v šolo.

Bilo je lepo. Naučili smo se veliko novega. Napisala sem spis o naravoslovnem dnevu.

Ajda Mlinarič, 4. b

Urška Horvat in Doroteja Kolenko, 9. b

Eva Ertl, dobitnica zlatega Cankarjevega priznanja

V letošnjem šolskem letu se je učenka Eva Ertl iz osmega razreda uvrstila na državno Cankarjevo tekmovanje iz slovenščine, na katerem je dosegla zlato priznanje. Povprašali smo jo o njenih občutkih o tekmovanju.

Kako si se pripravljala na tekmovanje? Koliko literature si morala prebrati in katera ti je bila najljubša?

“Na tekmovanje sem se pripravljala iz različnih vaj in člankov, ki smo jih morali prebrati in analizirati. Morali smo prebrati dve knjigi, in sicer Povest o dobrih ljudeh in Sem punk čarovnica, debela lezbijka in ne maram vampov. Najbolj všeč mi je bil Kranjčev roman Povest o dobrih ljudeh, ker je zelo pravljica in idilična zgodba. Prebrala sem tudi literarne kritike obeh omenjenih del.”

Dosegla si tudi srebrno priznanje na regijskem tekmovanju. Si pričakovala takšne dosežene rezultate? Kako si se počutila ob tem? “Ne, takšnih rezultatov nisem pričakovala. Ko sem izvedela za uspeh, sem bila zelo presenečena in vesela, saj je tekmovalo veliko dobrih ustvarjalcev, zaradi katerih je bila konkurenca zelo velika.”

Si že kdaj napisala svojo pesem ali zgodbo? Se nameravaš s tem ukvarjati v prihodnosti?

“Ja, napisala sem predvsem pesmi, ki so bile že objavljene v občinskem časopisu. S tem se poklicno ne bi ukvarjala, morda bolj kot hobi.”

Predvidevam, da tudi v prostem času rada bereš.

“Da, v prostem času rada berem predvsem romane oziroma prozo: kriminalke, fantastijske pa tudi realistične romane.”

Eva, iskreno se zahvaljujem za ta intervju. Želim ti še obilo uspeha.

Špela Kukovec, 8. b

Mladi glasbeni talenti na OŠ Markovci

V Ljubljani je na Akademiji za glasbo 6. marca 2016 potekalo državno tekmovanje v glasbi, imenovano 5. glasbena olimpijada. Našo šolo so zastopali trije učenci: Niko Kostanjevec iz osmega ter Pia Majerič in Anamarija Lajh iz devetega razreda. Vsi trije so dosegli odlične rezultate, saj sta Niko Kostanjevec in Anamarija Lajh osvojila zlato priznanje, Pia Majerič pa srebrno. V tekmovanje so vložili veliko truda, k uspehu pa je pripomogel tudi glasbeni talent ter znanje. Naši mladi glasbeni talenti so nam o slednjem povedali:

Tekmovanje je sestavljeno iz štirih komisij. Kateri del tekmovanja se vam je zdel najtežji?

Ste imeli tremo pred tekmovanjem?

PIA MAJERIČ: “Že to, da je bilo tekmovanje sestavljeno iz več sklopov, se mi je zdelo zelo zanimivo, saj smo se lahko pokazali v različnih stvareh. Po mojem mnenju je bil najtežji del tekmovanja a vista vaja. Tam smo dobili listek z ritmično in enega z melodično vajo. Zapis smo morali izvajati pred komisijo, oni pa so nas ocenili. Malo treme je vsekakor bilo prisotno, a ni bilo velikega strahu pred tekmovanjem. Všeč mi je bilo sproščeno vzdušje, ki je tremo zmanjšalo.”

NIKO KOSTANJEVEC: “Najtežji del tekmovanja mi je bil petje izbrane pesmi, saj sem takrat imel največjo tremo.”

ANAMARIJA LAJH: “Ker sem tekmovala že drugič, mi je bilo letos vseeno malo lažje, ker sem vedeča, kako bo vse skupaj potekalo. Vseeno me je bilo najbolj strah in se mi je zaradi tega zdel najtežji del tekmovanja ta, kjer vidiš note prvič napisane in jih moraš po tem notnem zaporedju tudi zapeti, brez da bi melodijo slišal že prej, kar imenujemo tudi a-vista petje.”

Dosegli ste zelo dobre rezultate. Kako ste se pripravljali na tekmovanje?

PIA: “Na tekmovanje smo se pripravljali kar nekaj časa. Za pisni del tekmovanja smo tako predelali nekaj snovi, učiteljica Slavica pa nam je še razdelila članke, katerih vsebina je bila zajeta v preizkusih. Izbrali smo si vsak svojo pesem in jo pridno vadili, vsak pa se je tudi preizkusil v pisanju lastne skladbe. Vse skozi smo izvajali vaje, ki so nam na tekmovanju služile kot podlaga. S tem smo imeli veliko dela, a mislim, da se je vse skupaj izplačalo.”

NIKO: “Na tekmovanje smo se pripravljali kar nekaj časa, pripravljali pa smo se tako, da nam je učiteljica razdelila liste in članke, kjer so bile različne vaje, vsak pa je napisal tudi lastno skladbo.”

ANAMARIJA: “Ker imamo vsi trije tudi veliko drugih obveznosti, smo vaje skušali čim bolj izkoristiti. Tako smo se dobili velikokrat po pouku, svoje skladbe pa smo skladali kar sami doma.”

Ali ste pričakovali takšen uspeh? Kako ste se počutili, ko ste zanj izvedeli?

PIA:2 Takšnega uspeha seveda nisem pričakovala. Bila sem zelo prijetno presenečena in vznemirjena, ko sem zaslišala svoje ime. Tekmovalcev je bilo veliko in vsi so bili izjemni, zato sem bila priznanja še bolj vesela.”

NIKO: “Pričakoval sem kar dobre rezultate, vendar vseeno ne tako dobrih, kot so na koncu bili. Ko sem izvedel rezultate, sem bil zelo vesel, po drugi strani pa tudi presenečen.”

ANAMARIJA: “Lani sem bila nad zlatim priznanjem zelo presenečena, letos pa sem upala, da se bo uspeh ponovil. Ker pa se v glasbi ne merijo metri ali pa čas, je vse skupaj precej subjektivno. Moraš imeti tudi kar nekaj sreče,

seveda pa največ znanja. Zlatega priznanja sem se zelo razveselila, tako lani kot tudi letos, ker je to potrdilo za vloženo delo.”

Vemo, da vas glasba veseli. Ali bi se želeli z glasbo ukvarjati tudi v prihodnosti? Kaj vam glasba pomeni?

PIA: “Glasba je že nekaj let del mojega življenja. Ker pa tega ne želim prekiniti, sem se vpisala na Konservatorij za glasbo in balet Maribor, kjer bom nadaljevala šolanje. Z glasbo bi se rada ukvarjala, kakor dolgo bo mogoče, pa naj bo to igranje v orkestru ali petje v zboru. Glasba mi sama po sebi pomeni veliko, saj govori, ko ne najdemo pravih besed in je jezik našega planeta, saj jo bodo vsi ljudje razumeli.”

NIKO: “Igram več instrumentov, sodelujem tudi v različnih orkestrih, tako da glasbi namenim veliko časa.”

ANAMARIJA: “Ker bi rada, da me glasba spremlja še naprej v življenju, sem se vpisala na Konservatorij za glasbo in balet Maribor. Glasba je nekaj, kar lahko vpliva na vsakogar in brez besed pove marsikaj. Zame pomeni nekaj najboljšega, kar ti pomaga skozi življenje.”

Vsem trem se zahvaljujem za intervju. Želim vam obilo uspehov na naslednjih tekmovanjih ter uresničitev vaših nadaljnjih ciljev v prihodnosti.

Eva Ertl, 8.b

Odličnjaki pri ravnateljju

Šolsko leto se je izteklo in učenci so domov odnesli svoja spričevala. Nekateri so lahko s svojim uspehom zelo zadovoljni, saj jim spričevala krasijo večinoma petice. Učenci, ki so dosegli najboljši uspeh, in so imeli povprečje ocen 4,5 in več, so se v ponedeljek, 20. junija, odpravili na sprejem k županu občine Markovci. Ob enih so jim pripravili sprejem in pogostitev v občinskih prostorih. Župan Milan Gabrovec jim je čestital, za svoj uspeh so prejeli knjižne nagrade, podarili pa so jim tudi vstopnice za Terme Ptuj. Na sprejemu je bilo malo več kot sto učencev (102) od tretjega do devetega razreda. Posebna priznanja so prejeli učenci, ki so bili vseh devet let učno najuspešnejši. To so učenke: Urška Horvat, Eva Kuhar, Anamarija Lajh, Pia Majerič, Sanela Bezjak in Rebeka Mikša.

Vida Vajda

Predavanje ravnateljice iz Kenije

V petek, 3. junija, smo imeli na naši šoli predavanje v okviru Društva za boljši svet. Prišla je ravnateljica iz osnovne šole iz Afrike, in sicer iz Kenije, ki nam je predstavila način življenja v tej deželi, njihovo šolo, šolski sistem ... Zahvaljujemo se donatorju Mlinu Korošec, ki je nam je omogočil predavanje, zaradi katerega smo spoznali marsikaj novega o življenju ljudi na drugih celinah, obenem pa smo se zavedali, da smo lahko hvaležni za marsikaj, kar imamo tukaj, doma v Sloveniji.

Ravnateljica nam je povedala, kako poteka pouk pri njih. Vsi otroci imajo enake uniforme, v učilnicah jih je sto ali še več učencev. Imajo veliko slabše pogoje od nas, vendar so vseeno zelo zbrani pri pouku. Imajo nekaj, kar nam večkrat manjka: znajo se imeti lepo in imajo večni nasmeh.

Meri Potočnik, 8. r.

Žalostno je vedeti, da imajo eni preveč, drugi pa premalo hrane. Da so na eni strani sveta ljudje podhranjeni, na eni pa so preobilni. Otroci imajo slabe šole in si želijo šolanja, ampak nimajo možnosti. Zelo žalostno se mi zdi, kako blatna je njihova pot do šole, da nimajo prostora za učenje. Najbolj od vsega pa mi je všeč, da spoštujejo, kar imajo.

Vanesa Galun, 8. r.

Pretresljive so se mi zdele razmere, v katerih živijo. Najbolj se mi je zdelo zanimiva družina gospe, ki je predstavljala šolo. Zdi se mi, da ta ravnateljica zelo uživa v svojem poklicu

Larisa Rezar, 8. r.

Najbolj mi je bilo všeč in mi bo ostalo v spominu štetje do pet po kenijsko. Prav tako si bom zapomnil, kakšne grozne nadležne bolezni imajo (črvi ...) in afriške barake oziroma hiše.

Maj Bezjak, 5. r.

Učenci smo se zbrali v telovadnici, kjer nas je pričakala temnopolta ravnateljica kenijske šole. Presenetilo me je, kako si deklice pobrijejo lase, da ne bi imele uši, saj je vode malo. Tam je boljše to, da imajo pouk v naravi in vsi učenci, ko imajo čas, grede urejati vrt, slabše pa je to, da nimajo tako urejenih učilnic kot mi. Od njih bi se res lahko veliko naučili, saj so vedno nasmejani.

Ana Čuš, 7. r.

Voda je življenje, tudi za rastline

Čeprav je letošnje poletje skupaj s pomladjo vremensko dokaj čudno, ni odveč, da se pogovorimo tudi o namakanju oziroma zalivanju vrtnin. Vrtnine sodijo med rastline, ki so na pomanjkanje vode najbolj občutljive in potrebujejo namakanje praktično vsako leto, tudi kadar o suši sploh ni govora. Ob pričetku pridelovanja vrtnin na vrtu, na njivah je vredno razmisliti tudi o tem, kako boste namakali in od kje boste vzeli vodo.

Od kod lahko vzamemo vodo za namakanje?

Žal vrtničarji še vedno rastline namakajo z vodovodno oz. pitno vodo. Skrajni čas je, da pričnete razmišljati tudi o drugih načinih zbiranja vode. Pitna voda postaja velika dobrina in ni prav, da jo zapravljamo na tak način, saj se da z nekaj stroški in dela narediti tudi drugače. najenostavnejši način je način zbiranja deževnice. Vse hiše imajo velike strežne površine, potem so tukaj pogosto še nadstreški za avtomobile, še kakšno gospodarsko poslopje, rastlinjak ... Z njih priteče v spomladanskem in jesenskem času veliko vode. Zakaj ne bi te vode zbirali, saj je idealna ravno za namakanje našega vrt? Če dodamo če manjšo črpalko, si lahko s preluknjanimi cevmi, ki tudi niso zelo velik strošek tudi na vrtu uredimo povsem dobro delujoč namakalni sistem. Deloval bo lahko tudi, ko bodo sicer v občini prepovedali namakanje in zalivanje.

Pri zbiranju vode s streh pogosto prihaja do vprašanj, ali je ta voda primerna za namakanje rastlin, saj priteče po bakrenih žlebovih. Tudi v kritinah je pogosto kakšna kemijska zaščita, nekateri se tega bojijo. Razen azbestne kritine, ki jo že zaradi svojega zdravja je potrebno čim prej zamenjati, ostale kritine niso nevarne, saj se iz njih izluži zelo malo nezaželenih snovi. Enako velja za bakrene cevi. Pomembno je, da imate v tem primeru več posod za zbiranje vode, ne samo ene. Gre za to, da moramo vodo iz ene posode VEDNO porabiti do konca, zadnjih 10 cm iz sode, posode pa je potrebno izliti. Večina kemičnih snovi se namreč počasi usede na dno posode. Če jo vedno izpraznimo do konca in ne porabimo zadnjih nekaj litrov, se ni bati, tudi bakrenih cevi ne. Če pa posodo vedno znova dopolnimo z vodo in je ne praznimo čez sezono,

»Kapljični sistem namakanja je za plodovke odlična, kapusnice pa bi jaz raje namakala po listih, saj jih hkrati tudi hladimo.« pravi Pušenjakova.

Da bo v tleh ostajalo čim več vlage, je potrebno tla okoli rastlin zastreti.

pa se proti koncu leta lahko v njej nezaželjene snovi že preveč naberejo – koncentrirajo n taka voda ni več neoporečna za namakanje. Tudi alge in bakterije se lahko preveč razmnožujejo v takih vodi, zato je vsakokratno izpraznjenje sode nujno. Upam, da ni potrebno poudariti, da morajo biti posode plastične; stari, kovinski sodi niso primerni za zbiranje deževnice v namene namakanja.

Vodovodna voda ni primerna za namakanje tudi iz drugih razlogov. V njej so dodane določene kemične snovi, ki zagotavljajo njeno neoporečnost in primernost za pitje. Te snovi so po večini soli, ki ob redni uporabi te vode predvsem za namakanje v zaščitnih prostorih zemljo zasolijo, jo naredijo neprimerne za rast rastlin. Te se v njej ne počutijo dobro in kmalu veliko slabše uspevajo. Srečneži, ki živijo dovolj blizu vodotokov, ki so tudi poleti polni, lahko namakajo iz njih. Ker je ta voda po večini dokaj hladna, je nujno, da se namaka zjutraj ali pa jo je smiselno greti preko posebnih kadi čez dan in jo šele potem uporabiti za namakanje. Nekateri si navrtajo tudi studence in namakajo iz podtalnice. Ne pozabite, da za tak postopek potrebujete vodno dovoljenje. Zanj zaprosite na Agenciji republike Slovenije za okolje (ARSO), obrazce najdete na spletu. Pa ne mislite, da je postopek pridobitve takega dovoljenja poceni, predvsem pa ni enostaven. Žal pri nas vsako dovoljenje stane in traja, da ga dobimo.

Kako namakamo?

Zelo pomembno je, da pričnemo namakati pravi čas. Pogosto se tudi na večjih površinah prične namakati prepozno. Izsušeno zemljo je zelo težko dobro namočiti. To se nam lepo kaže letos, ko pozimi nismo dobili dovolj padavin. Na spletni strani ARSO: http://www.arso.gov.si/vreme/napovedi%20in%20podatki/agro_podatki.html najdete veliko za vrtnarjenje potrebnih podatkov. Spomladi so zanimive temperature zemlje, poleti pa prav vodna bilanca, ki vam pove, kdaj je potrebno pričeti namakati. Ko se vrednosti pričnejo v vegetacijskem obdobju približevati negativni, pričnemo takoj. Potem lahko uporabljamo manjše količine vode naenkrat. Žal prav letos ta bilanca ne kaže čisto pravega stanja, saj je v okolici Starš, kjer se merijo podatki, padlo precej več padavin, kakor na območju vaše občine. Dva do tri dni po padavinah je nujno ponovno pričeti namakati, saj letos zaloge vode v tleh ni. Pričnemo z vrtninami, ki imajo plitve korenine ali so ravno presajene. To so predvsem solatnice. V preteklem mesecu je bila to tudi čebula in česen. Čebula se še debeli, torej v času med posameznimi padavinami potrebuje vodo, česen pa je po večini že za izkop.

Vse ostale vrtnine imajo globoke korenine. Če te rastline namočimo samo plitko, po površini, spodnje, globoke korenine kar odmrejo. Rastlina bo tako dobila ne samo premalo vode, predvsem bo iz tal potegnila premalo hranil. Zato je redno, temeljito namakanje nujno potrebno za rast in razvoj vrtnin.

Če smo vendarle zamudili ali pa prišli z dopusta in našli izsušen vrt ... Poleti gremo običajno za nekaj časa tudi na počitnice in včasih nam dobri sosede rože sicer zalivajo, težko pa bi od njih pričakovali, da bi namakali tudi naš vrt. Ko pridemo domov, je zemlja povsem izsušena. Ko začnemo namakati, zemlja vodo kar pije in ostaja suha. V tem primeru je potrebna potrpežljivost. Kot v povsem izsušenem loncu, voda čez izsušeno zemljo kar ponikne v globino in

Če smo vendarle zamudili ali pa prišli z dopusta in našli izsušen vrt ...

je prav nič ne ostane v območju korenin. Zato je potrebno namakati postopoma večkrat v majhnih odmerkih. Pričnemo namakati in pustimo vodo teči približno pol ure (trava, zelenica) in nekaj več na vrtu. Nato namakanje prekinemo in ponovno pričnemo čez uro ali dve, tokrat pustimo vodo teči malo dalj časa. Nato spet, tokrat s polnim odmerkom namakamo naslednji dan zjutraj (če smo pred tem namakali zvečer) ali zvečer. V prvem namakanju namreč večina vode odteče kar v globino. Namakanje moramo vmes prekiniti, da se prične počasi vzpostavljati vodni stolpec. Po uri ali dveh premora namočimo ponovno, tokrat se voda že prične vpijati v mikropore zemlje. Šele zjutraj pa dodamo polni odmerek vode; tokrat bo voda ostala v območju korenin dalj časa.

Kdaj in kako namakati?

Tisti, ki ste doma, vstanite dovolj zgodaj in namakajte zjutraj. Takrat so rastline in zemlja primerno ohlajene. Če namakamo zvečer, potem počakamo, da se popolnoma ohladijo rastline in zemlja. Plodovke se namakajo samo preko korenin, s posebnimi, preluknjanimi ali poroznimi cevmi, ostale vrtnine, tudi solato in krompir, pa lahko brez skrbi namakate tudi preko listov, vendar je potrebno zvečer zelo paziti.

Za prvo silo, predvsem večje vrtnine (plodovke), lahko namakamo tudi s plastenkami. To je že star trik. Veliki plastenki odrežete dno, preluknjate ali odstranite zamašek. Z zamaškom navzdol jo zakopljete globoko v zemljo ob rastlini in vanjo sproti nalivate vodo. Rastlina si je bo vzela toliko, kolikor je potrebuje. To namakanje ne odtehta pravega, kapljičnega namakanja, je pa boljše, kakor zalivanje z zalivalkami. Prav tako se tudi pri nas dobijo posebne, glinene posode (olla posoda) v ta namen.

Kaj še lahko naredimo, da bomo varčni z vodo?

Da bo v tleh ostajalo čim več vlage, je potrebno tla okoli rastlin zastreti. Na vrtovih najpogosteje uporabimo pokošeno rastlinje, travo z zelenice, koprive ali kar imamo pri roki. Pazite je potrebno le, da zelena masa ne gnije. V takem vremenu vas ni potrebno biti strah polžev, saj je zanje presuho. Če pa veste, da je pri vas z njimi veliko težav, pomešajte med pokošeno travo z liste bezga, vratiča ali gozdne praproti. Da bodo poletne padavine čim bolj zalegle, je potrebno že pred njimi tla okoli rastlin prerahljati, da ne bodo zabita. Po zbiti zemlji voda kar odteče. Če je prerahljana, se je veliko več vpije v območje korenin.

Namočena zemlja bo bolj sprejela in tudi v območju korenine zadržala več padavinske vode. Povsem suha zemlja jih ne sprejme in že dan po dežju so tla okoli korenin povsem suha, zato je nujno, da namakamo redno. Tudi če so za naslednji dan napovedane padavine, namakanja ne izpustimo.

Nihanja, enkrat suša, enkrat pa voda, so za vrtnine včasih še slabša, kakor pa da je povsem suho. Bodite pozorni in vrtnine zalivajte tudi takrat, ko še ni povsem suho tudi če je suho samo dva ali tri dni. Črni ali rjave lise na dnu plodov plodovk, rjavi robovi solatnic, vse to je posledica neenakomernega, nepravilnega namakanja vrtnin.

Za konec pa še en nasvet: v vročini in suši nikakor ne gnojimo. Preveč dušika še dviguje potrebe rastlin po vodi. Z dognojevanjem počakamo na hladnejše in bolj vlažno vreme.

Miša PUŠENJAK

Apiturizem ali čebelarški turizem

Čebelarstvo ima v Sloveniji bogato tradicijo in velik pomen, je del slovenske kulturne dediščine. V svetu je Slovenija poznana kot dežela čebelarjev. Čebelarstva zveza Slovenije, kot ena od najbolje organiziranih nacionalnih čebelarških organizacij, uživa izjemno spoštovanje in priznanje v svetu v tem, da čebelarji pri nas čebelarijo »z dušo«, da so naši čebeljki pridelki naravni, da ohranjamo in ščitimo našo avtohtono Kranjsko sivko kot eno od najbolj zaželenih vrst čebel na svetu. Obiski čebelarstev in predstavitve pomena čebel so postajali vse pogostejši in porodila se je ideja o razvoju novega produkta čebelarških oz. apidoživetij. S pojavom in razvojem apiturizma se oblikuje povsem nova dimenzija pojmovanja turizma, potovanj in počitnic ter pomembno - njihovih učinkov. Apiturizem predstavlja razvoj in promocijo zelenega, ekološkega, trajnostnega turizma. Predstavlja ključni segment zelenega gospodarstva in s tem turistični produkt, ki temelji na inovativnosti, razlikovalni prednosti in visoki dodani vrednosti. Obsega okoljski, družbeni, gospodarski in podnebni vidik, torej vse štiri temelje trajnostnega turizma. Prav elementi trajnostnega razvoja so naj-

večja konkurenčna prednost. Osnova za uspešen razvoj apiturizma je povezovanje čebelarstev, ponudnikov turističnih proizvodov, turističnih društev, lokalnih skupnosti in države ter partnerski nastop pri oblikovanju ponudbe, pozicioniranju in trženju. Pri ponudnikih apiturizma obiskovalci spoznajo od čebelarstva kulturne dediščine, medovitih rastlin, pomena čebel za okolje, življenje in člane čebelje družine ter njihovo vlogo v panju, ... Apiturizem je tako priložnost osveščanja otrok, mladine, kot tudi širše javnosti o pomenu ohranjanja okolja, čebel in čebelarstva, kulturne dediščine... kot tudi

o pomenu lastne pridelave hrane in pomena celotnega kmetijstva. Organizirane so številne delavnice risanja panjskih končnic, peke medenjakov in izdelave lecta, dražgoških kruhkov, izdelave sveč in drugih izdelkov iz čebeljega voska, itd. Slovenija je prva in trenutno edina država, ki uvaja certificiranje ponudnikov apiturizma. Certifikati odličnosti zagotavljajo nadzor nad ponudbo in kakovostjo storitev ter spodbujajo konkurenčnost. Trenutno imamo uspešno certificiranih 31 ponudnikov. Certificiranje pomeni presojo specializiranosti in usmerjenosti dejavnosti različnih ponudnikov kot npr. kmetij, muzejev, prodajaln in ocena izpolnjevanja kriterijev za pridobitev certifikata dobrega ali odličnega ponudnika api turizma. Ena, dve ali tri čebelice označujejo zadovoljevanje osnovnih pogojev, urejenosti objektov ponudnika in okolice, ekološko ali biodinamično čebelarjenje, sposobnost privlačne predstavitve dejavnosti in produktov, inovativnost embalaže, sposobnost ustvariti Apidoživetje, elementi presenečenja ipd. Ponudniki apiturizma v Sloveniji so povezani v Sekciji za apiturizem, ki deluje pod okriljem Čebelarstva zveze Slovenije.

je. Vodi jo Blaž Ambrožič, ki je eden od ponudnikov čebelarstva turizma. Cilj sekcije je povečati prepoznavnost slehernega ponudnika in s tem obisk ponudnikov apiturizma. To bi prispevalo tudi k večji prepoznavnosti čebelarstva, povečanju osveščenosti širše javnosti, odnosa do čebel in okolja ter na drugi strani prepoznavnosti odličnih čebeljih pridelkov. Obiščite ponudnike apiturizma in presenečeni boste nad njihovo ponudbo. Naj si gre za ležanje na panjih, izdelovanje izdelkov iz čebeljega voska, peko medenjakov ali pa klepet ob medicini ... naši čebelarji se vam bodo posvetili z ljubeznijo in znanjem. Obiščite jih, ne bo vam žal!

Tanja Magdič

Kakovost pridelka in uspeh temelji na izobraževanju

Ko je govora o čebelah in čebelarstvu, je pogosto možno slišati oznako, da je čebelarstvo poezija kmetijstva. Kaj točno je mišljeno s tem, da je čebelarstvo kot ena izmed kmetijskih panog »poezija«?

Poskusimo ponuditi nekaj odgovorov na to vprašanje. Izmed možnih razlogov so gotovo raznoliki čebelji pridelki, ki jih čebelarju nudi ena sama žival – čebela, očitna drugačnost čebel od ostalih živali v kmetijstvu, njeno brenčanje kril, ki je prijetna melodija čebelarjevim ušesom, nepredvidljivost čebelarstva uspeha v posamezni sezoni in podvrženost številnim dejavnikom, ki vplivajo na uspeh, ki se pozna na kakovosti in količini pridelka ter ohranitvi zdravih čebeljih družin. Jasno postaja, da to ni povsem »lahkotna« poezija. Čebelarstvo je poezija tudi zaradi številnih izzivov in neznank, ki terjajo več čebelarjeve pozornosti, sposobnosti razumevanja, predvidevanja, pravičnega in pravočasnega odzivanja. Ključnega pomena je torej znanje. Znanje, pridobljeno tako iz praktičnih izkušenj kot iz izobraževanja, je tisto, ki čebelarju omogoči uspeh.

Številni izkušeni čebelarji z večletno prakso, ki so doživeli neuspehe in tudi predvsem uspehe, pravijo, da o čebelah pravzaprav ne vedo nič. Ne gre za manko znanja, ampak za realistično ponižnost pred poezijo čebelarstva. Znan je tudi t.i. »začetniški sindrom« čebelarjev, ki imajo komaj nekaj let izkušenj in so prepričani, da že popolnoma obvladajo čebelarjenje. Sindrom običajno izzveni po nekaj letih in bridkih izkušnjah, ki prinesejo streznitev, ki čebelarja, če ne obupa, popelje na pot vseživljenjskega učenja. Sad neuspehov je zavedanje, da ne vemo dovolj oz. zagotovo še premalo in da je za to potrebno izobraževanje. Modrost, na kateri je mogoče zgraditi uspeh je torej Sokratova misel »Vem, da nič ne vem«.

Ena izmed vrhunskih slovenskih čebelarških mojstric Marija Sivec, predavateljica ter mentorica čebelarstva krožka, o tem pravi naslednje: »Pri čebelah je tako, da potrebuješ zelo veliko znanja. Ne moreš začeti kar tako, potrebno je izobraževanje, da začetnik sploh spozna, s čim se bo ukvarjal. Če hočeš biti čebelar, moraš

biti priden za delo, resen, vztrajen, pripravljen na to, da boš delal napake in napake popravljal, da se boš izobraževal. Jaz sem čebelarka že trideset let. Izobražujem mlajše od sebe, pa še vedno grem na predavanja svojih kolegov, še vedno prisluhnem kolegom čebelarjem, ker še vedno ne vem vsega.«

Velika večina slovenskih čebelarjev deli to prepričanje z go. Sivec. To se pozna v redni in številčni udeležbi na čebelarških izobraževanjih, ki so na razpolago čebelarjem po vsej Sloveniji. Izobraževanja za čebelarje potekajo v organizaciji čebelarških društev, institucij, ki delujejo na področju čebelarstva, npr. Kmetijski inštitut Slovenije, Nacionalni veterinarski inštitut pri Veterinarski fakulteti idr., predvsem pa v organizaciji krovne čebelarške organizacije Čebelarstva zveze Slovenije (ČZS).

Na Čebelarški zvezi Slovenije organiziramo številna predavanja, delavnice, seminarje in tečaje na različne teme, ki se tičejo čebelarstva: od oskrbe čebeljih družin, apitehničnih ukrepov, smernic dobrih higienskih navad pa vse do čebelarstva turizma in medene kulinarike. Poleg tega smo v zadnjih nekaj letih izdali več strokovnih čebelarških knjig in brošur, iz katerih se čebelarji poučijo o marsičem. Mesečno že 118. leto zapored neprekinjeno pod istim imenom izhaja glasilo Slovenski čebelar. Na razpolago za svetovanje so čebelarjem tudi svetovalci specialisti in terenski svetovalci, ki delujejo pri Javni svetovalni službi v čebelarstvu. Navsezadnje lahko čebelarji številne koristne informacije, filme, gradiva pridobijo na spletni strani ČZS (www.czs.si).

Na ČZS smo v preteklih letih največ poudarka namenili usposabljanju čebelarjev iz Smernic dobrih higienskih navad v čebelarstvu na osnovi sistema HACCP, po katerih čebelarji lahko pridelajo varne čebelje pridelke vrhunske kakovosti, za katere so produktivno odgovorni. V obdobju 2009–2016 je po vsej Sloveniji bilo izvedenih več kot 350 usposabljanj iz Smernic dobrih higienskih navad (osnovnih in obnovitvenih), udeležilo pa se jih je skupaj več kot 11.000 udeležencev, ki so brezplačno prejeli knjigo Smernice dobrih higienskih

navad v čebelarstvu (<http://www.czs.si/content/X3>). Posledica tega so poleg doseganja visokih higienskih standardov med drugim tudi vrhunski rezultati na ocenjevanjih medu. Z usposabljanji smo se odzvali tudi na pereč problem čebelarstva – varoje. Varoje so se v Sloveniji pojavile v začetku 80. let in od takrat ogrožajo zdravje in obstoj čebeljih družin. Čebelarje usposabljam, kako lahko varoje ohranijo pod nadzorom s pomočjo tehnoloških ukrepov oz. t.i. apitehničnih ukrepov, s katerimi se brez uporabe zdravil zmanjšuje število škodljivih varoj v čebelji družini. Večina slovenskih čebelarjev je prejela knjigo z naslovom *Varoja, čebela, čebelar*, kjer so ti postopki opisani skupaj z ostalimi načini zdravljenja z uporabo sonaravnih sredstev, ki ne znižujejo kakovosti čebeljih pridelkov ali jih onesnažijo. V obdobju 2009–2015 je bilo po vsej Sloveniji izvedenih preko 200 usposabljanj iz apitehničnih ukrepov, udeležilo pa se jih je preko 7500 udeležencev.

Zgodba o uspehu so tudi tečaji za čebelarje začetnike, ki jih v sedanji obliki izvajamo od leta 2009 dalje in se jih je do sedaj udeležilo preko 3000 čebelarjev začetnikov. Posledica začetnih tečajev je zvišano vstopno znanje ob pričetku čebelarjenja. Ugodno so vplivali tudi na starostno strukturo v čebelarstvu z znižanjem povprečne starosti slovenskih čebelarjev pod 60 let. Po vsej Sloveniji smo jih v tem času izpeljali že 64. Zanimivo pri vsem tem pa je, da kljub številnim izvedbam v povprečju sedem začetnih tečajev na leto povpraševanje še vedno presega vpisne zmoglosti. Kljub vsemu je to pozitiven podatek, saj nakazuje, da je ljudem mar za okolje in obstoj čebel in da prihodnost čebelarstva in z njim slavne tradicije ter zagotavljanja ekosistemske storitve opravevanja po vsej Sloveniji ter navsezadnje oskrba s kakovostnimi čebeljimi pridelki in prehranska varnost v naši domovini ni ogrožena. Ne preseneča torej dejstvo, da je ravno iz Slovenije prišla pobuda za razglasitev svetovnega dne čebel pri Organizaciji združenih narodov. Ker postopki za razglasitev potekajo brezhibno si obetamo razglasitev konec leta 2017, prvo praznovanje pa 20. maja 2018.

Na ČZS se izobraževanja čebelarjev lotevamo sistematično. Vseživljenjsko, od vrtca dalje. Vertikala se prične z akcijo medeni zajtrk, ki poteka po številnih vrtcih in osnovnih šolah, katere namen je predvsem ozavestiti otroke o pomenu čebel. Na osnovnih in srednjih šolah deluje v Sloveniji preko 160 čebelarških krožkov, ki jih obiskuje preko 3000 otrok. Znanje o čebelah učenci izpopolnjujejo tudi na dnevih dejavnosti in aktivnostih Centra šolskih in občinskih dejavnosti.

Poleg že omenjenega začetnega tečaja od letos dalje nudimo tudi nadaljevalni tečaj za začetnike. Od uvedbe sistema nacionalnih poklicnih kvalifikacij (NPK) dalje obstaja tudi poklicni standard za poklic čebelarja. Na ČZS izvajamo svetovalne postopke za pridobitev NPK čebelar. S številnimi predavanji pokriva- mo različne teme v vsebinskih sklopih, kot so biologija čebel, tehnologija čebelarjenja, vzreja, čebelje paše, čebelji pridelki in izdelki, zagotavljanje kakovosti čebeljih pridelkov ter podjetništvo in trženje. Z večurnimi (5 do 15 ur) seminarji na določene teme nudimo bolj zaokroženo in celovito znanje o tej temi, tako teoretično kot praktično. Vrhunec čebelarstva izobraževalne vertikale je izobraževanje za pridobitev naziva čebelarji mojster.

Vrhunec izobraževanja čebelarjev na letni ravni pa je državni čebelarški posvet z nazivom ApiSlovenija, ki poteka v Celju z vzporednim čebelarškim sejmom. ApiSlovenije se vsako leto udeleži več tisoč čebelarjev. Na posvetu lahko prisluhnejo najnovejšim strokovnim dognanjem najboljših predavateljev iz Slovenije in sveta kot tudi predstavivam lastne prakse izkušenih čebelarjev. Nadejamo se, da bi v letu 2021 v Celju potekal tudi kongres svetovne čebelarške organizacije Apimondija, za izvedbo katerega smo kandidirali nedavno.

Slovenski čebelarji se zavedajo pomembnosti izobraževanja, ki je eden od glavnih smotrov društvenega povezovanja v čebelarstva društva in zveze. Z vseživljenjskim učenjem skrbijo, da se jim šum čebel ne sprevrže v žalostno poezijo.

Marko Borko, vodja izobraževanja in usposabljanja pri Čebelarški zvezi Slovenije

Foto: Črtica in druge zgodbe

Letošnji prvoobhajanci na svoj praznik, v nedeljo, 22. maja.

Foto: Marija Prelog

Ana Obran-Matekva Hana: pri devetdesetih letih jo še vedno zanima kmetijska politika

90 let Ane Obran iz Zabovcev

30. maja 2016 je 90. rojstni dan praznovala Ana Obran, rojena Kuhar, po domače Matekva Hana iz Zabovcev. Pri njenih devetdesetih letih je še čilega zdravja in bistrega uma ter duha. Našega obiska se je zelo razveselila in nam pripovedovala o njenih spominih, ki segajo šestdeset let nazaj in še več. Spominja se časov pred drugo svetovno vojno, ko je po osnovni šoli šla naprej v meščansko šolo na Ptuj. Takrat je bila v današnjih prostorih OŠ Mladika. Kmalu se je začela vojna in ostala je doma na veliki kmetiji. Izhaja iz napredne družine, saj je njen oče že takrat imel dokončano obrtniško šolo, kar je za tiste čase veliko pomenilo. Leta 1956 se je poročila s Francem Obranom iz Borovcev. Rodila sta se jima dva otroka: hčerka Ivanka in sin Franc. Z možem sta kmetovala na veliki kmetiji. Pri hiši so od

nekdaj imeli naročeno zbirko knjig Mohorjeve družbe in časopis Kmečki glas, s čimer so širili obzorje znanja. Danes Ana bere in prebira različne časopise in revije, od Družine, Ognjišča, Demokracije, prebere kakšno dobro knjigo. Trenutno je brala biografijo Ivana Omana, ki jo je napisala novinarka Rosvita Pesek. Gospa Ana je pri svojih devetdesetih letih vsestransko razgledana. Skozi medije spremlja dogajanja v Evropski uniji in v svetu. Predvsem jo zanima evropska kmetijska politika in današnja politična trenja med strankami v naši lepi Sloveniji. »Vedno sem se globoko zavedala tega, da sem Slovenka, da sem Zabovčanka, da imam rada svoj narod, da sem Bogu hvaležna za vsa leta mojega življenja, saj je moja vera v Boga zelo močna in iskrena. Vsak prvi petek v mesecu grem k spovedi in

obhajilu, veliko prebiram misli in govore zdajšnjega papeža Frančiška, ki ga zelo spoštujem.» Ana uživa v družbi svoje družine, ki skrbi zanjo, včasih pa še sama speče potico in skuha kosilo. Kot zavedna Slovenka si želi, da bi se Slovenci zavedali, kako pomembno je, da smo složni, da se znamo pravilno pogovarjati, brez zamer, da gledamo v prihodnost in da našim otrokom ohranimo zdravo rodovitno zemljo, da jo bodo znali ceniti in jo tudi pravilno obdelati.

V imenu vaše skupnosti Zabovci, humanitarnih organizacij Karitas in Rdeči križ, občine ter uredniškega odbora iskreno čestitamo gospe Ani in ji želimo trdnega zdravja, da bo tudi v prihodnje sledila aktualnim temam na različnih področjih.

Marija Prelog

Zlatoporočenca Novoselec

Foto: TM

Naj ju še dolgo spremljata zdravje in zadovoljstvo!

V soboto, 28. maja 2016, sta 50 let skupne življenjske poti praznovala zakonca Anton in Tilika Novoselec iz Stojncjev. Ženin se je rodil leta 1945 v Zavrču, nevesta pa istega leta v Stojncih. Po poroki sta si ustvarila dom v Stojncih. V zakonu sta se jima rodila dva otroka, danes pa ju razveseljujejo trije vnuki. Nevesta je bila zaposlena v občinski upravi na Ptuj, ženin pa je opravljal svoj poklic v podjetju Agis na Ptuj, pozneje pa 27 let kot samostojni obrtnik.

V zakonsko skledo se vedno ne iztekata le med in mleko. V odnos se velikokrat

prikradejo tudi ovire, ki predstavljajo nevarnost ali pa novo priložnost. Zakonca sta na svoji poti vedno znala izbrati pravo odločitev, ki je rezultat medsebojnega zaupanja, iz katerega se rodi nova in globlja vez, ki dozori v zlato.

Zakonca sta svoj jubilej praznovala v družbi otrok, vnukov, ostalih sorodnikov, prijateljev in sosedov, ki so v lepem majskem dnevu slavljencema polepšali ta prekrasen dogodek. Izrečene čestitke ob 50. obletnici poroke izražajo iskrene želje po zdravju in harmoniji, da bi jih zakonca preživela v zadovoljstvu, sreči in ljubezni.

Vsem lepim in dobrim željam se pridružuje tudi uredništvo Lista iz Markovcev

TM

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.

Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Majcen.

Tisk: Evrografis d. o. o.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>